

Szabadság 5. Shoud - 2013. február
ÖTÖDIK SHOUD: „A Lélek álma”
ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus Szabadság sorozat ötödik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2013. február 2-án éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

SZABADSÁG SOROZAT

2013. február 2-án éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa.

Üdvözöllek benneteket ezen az összejövetelen! Üdvözöllek a Megvilágosodás Királyi Palotájában! (kisebb nevetés) Á, hát minden jelenlévő és a legtöbben, akik most néznek minket, ott voltatok a királyi udvarokban a múltban. És ez itt most a Megvilágosodás Udvara, telis teli királyokkal és királynőkkel, hercegekkel és hercegnőkkel. Tele a szabadság megvilágosodásának a főméltóságaival.

Ezt most kissé viccesen mondom, hiszen mindannyian bejáratosak voltatok ezekbe az udvarokba korábban, de közben nagyon komoly vagyok. Ez egy nagyon különleges összejövetel. Minden hónapban, amikor megtartjuk a királyi találkozónkat, ti vagytok azok, akik beállítjátok a divatot és a trendet a megvilágosodásra vonatkozóan. Ti vezetitek a megvilágosodás tudatosságát ebben az Új Korszakban. Ez itt a Megvilágosodás Királyi Udvara a Szabadság Birodalmában. Hm? Á! Igen. (a közönség egyetért) Üdvözöllek benneteket! Óméltósága! (Adamus nevet, ahogy Lindát üdvözli)

Az álmok

Legutóbbi találkozásunk alkalmával az álmokról beszéltünk. Azt mondtam, hogy ha van egy álmatok, egy vágyatok, akkor vagy hozzátok azt be ide, ebbe a valóságba, vagy pedig engedjétek el! Hm. Ez kemény. Kemény, mert szinte melegséggel és puhasággal töltöttek el titeket ezek a multidimenzionális álmok. Szinte jó érzés volt őket valahol odakint tartogatni, ahol nincsenek kitéve ennek a valóságnak az összes nehézségének, traumájának és drámájának. Ezért is mondtam, hogy vagy hozd be ide, vagy pedig szabadulj meg tőle!

Mert óriási energia pazarlás odakint tartogatni, őrizgetni őket. Arról nem is beszélve, hogy egy bizonyos értelemben hatalmas csalódottság is és ez jókora megosztottságot hozott létre bennetek, mert ugye itt volt nektek a hétköznapi valóságotok, aztán meg ott volt az álmodozó álmvilágotok is. Most már itt az ideje annak, hogy ezt a két világot egyesítsétek!

Amennyiben vannak látomásaitok, álmaitok, vágyaitok, szívbeli vágyaitok, akkor a fenébe is, vagy hozzátok őket be ebbe a valóságba, vagy pedig engedjétek el őket! Komolyan. Ez hatalmas energia pazarlás. Létrehoz egy aspektust, amikor is két különböző...ó, milyen kedves! Igen, kérnék egy tejszínes kávé! Á, igen!

LINDA: Örömmel.

ADAMUS: Cukor nélkül.

LINDA: Nem akarsz egy kis édeset adni magadnak? Ó!

ADAMUS: Elég édes vagyok így is.

LINDA: Ó!

ADAMUS: De igyekezz, siess Linda! Szükségünk van rád, hogy körbevidd a mikrofont! Gyerünk, gyorsabban, gyorsabban! Ó, már megszokta! Együtt él vele. (Adamus és a közönség nevet)

Az álmok csodásak, de torlódást okoznak bennetek, ezért szükségetek van rá, hogy elkezdjétek őket ide behozni. Fel tudjátok fogni, hogy milyen sok ember álma lebeg valahol odakint? Ez bizony hatalmas közlekedési dugót okoz a más birodalmakban. Temérdek sok álom, rengeteg...(Linda megérkezik a kávéval) Köszönöm.

LINDA: Túl meleg?

ADAMUS: Semmi sem túl meleg nekem. (nevetés) Kedvesem, most magadról beszélsz vagy a kávéról? (még nagyobb nevetés)

Hol is tartottunk? Ja igen, az álmoknál.

Képesek vagytok felfogni, hogy mekkora torlódást okoz ez odakint? Fel tudjátok fogni...(felemeli a pódiumot és odaviszi a színpadra) Köszönöm. Egyedül is képes voltam rá. (Adamus nevet)

Fel tudjátok fogni, milyen sok gyermek tér ma úgy aludni, hogy egy jobb életről, egy jobb oktatásról, jobb ételről, jobb szülőkről és jobb dolgokról álmodik? Fel tudjátok fogni, hogy milyen sok idős ember tér ma éjjel úgy aludni, hogy arról álmodik, hogy bárcsak jobb életet éltek volna és több dolgot megtettek volna? És tudjátok mi a közös azoknál az idős embereknél, akiknek lassan közeleg az átkelésük? Mind azt mondják maguknak - és most megfelelő pózt kell öltenem - szóval mind azt mondják maguknak: „*Bárcsak nem lettem volna*” milyen is, Jane? „*Bárcsak ne lettem volna annyira...az életemben.*” Milyen?

JANE: Aggodalmas.

ADAMUS: Aggodalmas. És már azt hitted, hogy lekerültél a témáról! Alig telt el egy hónap, csak hogy még többet aggódhass, én meg jövök és megkérdezlek erről! (Adamus és a közönség nevet) Ezt mondják mind. „*Bárcsak ne aggódtam volna annyit!*” Ezért most arra kérlek benneteket, hogy ezt a párbeszédet ne 72 évesen, a halálotok előtt folytassátok le magatokkal! Látjátok, ezzel máris elvettem az aggodalmat! „*Ó! 72 év? Akkor semmi miatt sem kell aggódnom!*” Nem bizony.

Az emberek aludni térnek és miközben ott fekszenek az ágyukban, azt mondják: „*Bárcsak ne azzal töltöttem volna az életem nagy részét, hogy folyton aggódtam a dolgok miatt, hogy mindig akadályozva voltam a dolgok által, hogy mindig másokra hallgattam...*” Ez a leggyakoribb dolog, amire az átkelésük előtt gondolnak. Hmm. Hmm.

Ma éjjel sok ember aludni tér és álmodni kezd. Egy jobb életről, önmaguk jobb megértéséről, jobb kapcsolatokról fognak álmodni. Azokról a dolgokról fognak álmodni, amiket igazán szeretnének megtenni, legyen az egy alkotás, egy projekt, vagy mások segítése. Szóval erről álmodnak, mégis, amikor reggel felébrednek, visszatérnek a megszokott rutinjaikhoz, a régi életmódjukhoz.

És eljött annak az ideje, hogy ezzel a nagyon különleges királyi csoporttal - veletek - elkezdjük ezt áthidalni és behozzuk ide azokat az álmokat - erről beszéltünk a múlt hónapban. De csak azokat az álmaitokat hozzátok be ide, amiket tényleg, igazán nagyon meg akartok itt élni! A többit pedig engedjétek el! Csak azokat az álmaitokat hozzátok be ide, ebbe a valóságba, amikhez van merszetek, bátorságotok.....ó, milyen jó újra látni téged kedvesem! (Edith-hez beszél, miközben kezét csókol neki, a közönség pedig tapsol)

EDITH: Köszönöm.

ADAMUS: Istenien nézel ki! Istenien! Isteni vagy!

Tehát ez az egyik dolog, amit királyi udvarként itt most megteszünk...és ez tetszik nekem. Sokáig szerettem ezeket az udvarokat. Volt egy-két elég furcsa tulajdonságuk természetesen, de mégis sok... vidámsággal, szórakozással és iránymutatással is rendelkeztek. És te is egy voltál közülük. (Mondja Lindának, aki kuncog, Adamus is nevet) És nevet ezen!

Tehát a lényeg az, hogy hozzátok be ide azokat az álmaitokat, amiket tényleg, igazán meg akarok itt élni és legyetek elég bátrak és merészek ahhoz, hogy kitartsatok az álmaitok mellett, a testet öltésük, a megvalósulásuk mellett!

És bár ez talán jól hangzik, de mégis, kissé ijesztő is egyben. Ahogy erről már a múlt hónapban is beszéltünk, néha könnyebb valahol kint tartogatni ezeket az álmokat. Mert akkor soha nem kell csalódnod bennük. És akkor soha nem kell kitenned az álmodat ennek a valóságnak a ridegségének és durvaságának! Akkor örökké csak álmodozhatsz róla és soha nem kell szembenézned vele.

Ez felveti azt a kérdést, hogy akkor szerinted egyáltalán miért is álmodtad ezt meg magadnak? És most mindegy, hogy mi ez az álom. Miért álmodtad meg? A szíved szenvedélye ez? Vagy az elméd elterelése? Valami olyan, ami nagyon mélyen ott él a lelkedben és a lelked meg akarja azt élni itt, ebben a valóságban? Mi ez az álom? Honnan ered? És ez felveti a kérdést akkor a szenvedélyről. A szenvedélyről.

Nem az elme teremti meg a valóságot. Pont! Nem a gondolataid teremtik meg a valóságot. Az elme mindössze tudja, hogyan manőverezzen ezen a valóságon belül. Tudja, hogyan kerülje el az élet bizonyos aspektusait. De az elme nem a valóság megteremtője.

Namost, az elmúlt 80-100 évben népszerű volt ezt gondolni, de a kulcsszó a „*gondolni*.” Itt voltak ezek az agykontroll és elme teremtés tanfolyamok - és páran el is végezték ezeket - de ha annyira ütőképesek lettek volna, akkor nem kellene már ilyen tanfolyamokat tartani, nem lenne rájuk szükség. Akkor mindenki azt tenné, amit csak szeretne. De az a helyzet, hogy az elme dolgai, az elméden keresztüláradó gondolatok nem bírnak szenvedéllyel.

Itt, (a szívedben) él egy álom, egy valódi vágy, ami néha a lélekből ered, máskor meg az éntől és van, hogy a Lélek-Éntől és ezzel szenvedély párosul és ez a szenvedély az, ami behozza ezt az álmot a valóságba. A szenvedély az, ami áttör az összes akadályon, gáton és sorompón és bizony sok akadály állja az álmotok útját, amin mind keresztül kell törnie az álom megvalósulása érdekében. Ez a szenvedély az, ami magához vonzza az energiát és aztán az energia segíti az álmok megvalósulását, testet öltését.

Tehát mik azok az álmok, vágyak, látomások? Mik azok a dolgok, amik hatalmas örömet, boldogságot és beteljesülés érzést adnának neked? Mik azok a dolgok, amik keresztül tudnak törni ezeken az akadályokon? És ezek az akadályok pedig nem mások, mint az aspektusaid, vagyis az emberi tudatosságod. És olyanok ezek, mint az egymás hegyén-hátán lévő gyűrűk, amik körbeveszik és időnként lényegében megfojtják ezeket a szenvedélyeket.

Mi a helyzet az álmaiddal?

Ma erről fogunk beszélni, de most felteszek egy kérdést - és Linda, kérlek vidd körbe a mikrofont - mivel a múlt hónapban az álmokról beszéltünk, mi az, amit megtanultál vagy megéltél az álmaiddal kapcsolatosan ebben az elmúlt hónapban? Linda, kérlek!

LINDA: Válasszak valakit?

ADAMUS: Önkénteseket.

LINDA: Oké, önkénteseket.

ADAMUS: Mire jöttél rá, mit tudtál meg, vagy mit éltél meg az álmaiddal kapcsolatosan?

SCOTT: Szerintem, szóval velem az a helyzet, hogy nagyon sok minden van jelenleg mozgásban és arra jöttem rá, hogy mennyi időt töltök ezekkel az álmokkal, azzal, hogy behozzam őket ide, ebbe a valóságba, hogy a saját világom részei legyenek, ahelyett, hogy azzal tölteném az időmet, hogy mások álmain gondolkozzam. Ez volt a visszatérő témám egész hónapban. És a Shoudot követő első héten észrevettem, hogy folyton más emberek álmára fókuszáltam ahelyett, hogy azzal foglalkoztam volna, hogy mi az, amit én akarok megteremteni és hogy azt engedjem keresztüláramolni magamon.

ADAMUS: És mi volt az?

SCOTT: Sok ötlet futott át rajtam a saját weboldalammal kapcsolatosan. (vihog)

ADAMUS: És mi az, amit be akarsz ide hozni? És mi az, amit el fogsz engedni? Egy dolgot: Mit fogsz ide behozni?

SCOTT: Hm...

ADAMUS: Egy teljes hónapod volt erre! (többen nevetnek) Egy hónapod volt rá. Mennyit akarsz? Egy életet vagy talán még kettőt? És ez itt most cseppet sem banális.

SCOTT: Nos, elindítani a Colorado Kreatív új weboldalamat.

ADAMUS: Jó.

SCOTT: Ez most a legfontosabb.

ADAMUS: Jó. Jó. Köszönöm. Vegyél egy mély lélegzetet! Jó. Kitűnő! Kiváló! És készen állsz arra, hogy ezt úgy hozd be ide, hogy tudod, hogy tényleg megcsinálható? (bólint) Jó, rendben. Akkor hozd is be!

Nos, menet közben ennek meg lesznek majd a maga kihívásai. Ti hívjátok ezeket a dolgokat kihívásoknak, én mókának hívom. (nevetés) És ez...ahogy az álmok elkezdnek beérkezni és megtalálják annak módját, hogy bejöhessenek ide, ebbe a valóságba, te és mások is elkezditek azt ide-oda lökdösni, taszigálni és ezeknek az álmoknak közben igazodniuk kell ehhez a nagyon más valósághoz. De ha ott van bennetek a szenvedély, akkor feltöltődnek energiával és akkor megvalósulnak.

És mi történik akkor, amikor megvalósul az álmod?

SCOTT: Remélem, hogy megvalósul, mert már elég régen dolgozom rajta.

ADAMUS: De ez felvet egy dolgot és ismételten, ahogy belemegyünk ebbe az álomképbe és lényegében véve magába az álmok szabadságába, meg van rá a hajlamotok, hogy dolgozzatok ezeken az álmokon, ahelyett, hogy egyszerűen csak beengednétek őket. És lényegében, ha egy álom egyszer megvalósul, akkor gyakran egyfajta unalom kerít a hatalmába benneteket, vagy ami még rosszabb, hajlamosak vagytok elpusztítani, lerombolni azt, amit éppen felépítettetek. Ugyanúgy, ahogy a gyerekek szoktak homokvárat és harcmezőket építeni a homokban, majd elpusztítják, lerombolják azokat. Tehát elképesztő fontos megértenetek, hogy miért akarjátok behozni az álmotokat ebbe a valóságba és hogy mi lesz akkor, amikor beteljesül, valóra válik az álmod. Hm. Jó. Köszönöm.

Következő. Mit tudtál meg, mit éltél meg, vagy mit értettél meg az álmaidról ebben a múlt hónapban?

TESS: A könnyedséggel történő megengedést.

ADAMUS: Igen.

TESS: Egy ágyas szobát akartam az egyiptomi út alatt.

ADAMUS: Igen.

TESS: És váró listán voltam és aztán összejött a dolog.

ADAMUS: Jó. Kitűnő.

TESS: És volt egy pillanat, amikor azt mondtam: „*Jaj, ne! A pénz! Talán mégiscsak kellene egy szobatárs!*” De nem! Mindvégig tudtam, hogy valamiért meg akartam tisztelni magam ezzel az úttal és ezzel a szobával és sikerült! És egy pillanatra azért megkérdőjeleztem magam, de csak egy pillanatra.

ADAMUS: És ez jó, mert... akkor most egy pillanatra álljunk csak meg itt mindannyian! Éreztétek át a legnagyobb álmaitokat! És most nem az egyágyas szobáról beszélünk...

TESS: Igen, hát...

ADAMUS: ... de ez egy jó kis mindennapos példa volt. És nem egy rossz álom.

TESS: Igen, ez arról szól, hogy magamért utazom.

ADAMUS: Igen, az utazás. Jó.

Akkor most egy pillanatra mindannyian éreztétek az álmotokkal párosuló szenvedélyt!

És lenne egy megjegyzésem: Ez a TE álmod. Nem a „valaki másnak megteremtem a valóságát” álomról beszéltem. Mert ez az a pont, ahol a legtöbben nagyon összezavarodnak, vagy bajba kerülnek, mert abban a pillanatban, ahogy megpróbálsz valaki más helyett álmodni, akkor összekevered, összezavarod az energiát és a tudatosságot. És ez általában nem működik valami jól. De ez egy nagyon nehéz dolog. Mert ott él benned a vágy arra, hogy: „*Igen, de tudod, én azt akarom, hogy a gyermekeim és a családom boldog legyen!*” Ezt most felejtse el! Komolyan mondom, mert ez egyáltalán nem rajtad múlik. És akkor ez egy nagyon frusztráló álom lesz.

Akkor most, ez a TE álmod, magadnak, magadért. Érezd át ennek a szenvedélyét!

(szünet)

És most képzelj el, ahogy ez az álom elkezd egyre közelebb és közelebb jönni hozzád, ami így is van.

(szünet)

Elkezd beérkezni a valóságodba és ekkor egy vicces dolog történik. Eleinte nagyon jó érzés, ahogy az álmod egyre közelebb és közelebb kerül, aztán amikor rádöbbenés arra, hogy ez akár meg is történhet, meg is valósulhat, akkor hirtelen rád tör a pánik és a félelem. Akkor elkezdődik ez az egész „És akkor honnan lesz rá pénzem” jellegű dolog, rád tör ez az egész emberi programozottság, ami szinte azon nyomban el is kezd kilökní, eltaszítani ezt az álmot. És akkor inkább szinte azt mondd: „*Inkább az álmovilágomban őrizgetem tovább ezt az álmot, ahelyett, hogy behoznám ide, ebbe a valóságba.*”

Akkor beindul az elme - vagy az aspektusok, vagy nevezzétek úgy, ahogy akarjátok - és nekiáll szövegelni: „*De mi van akkor, ha nem fog működni? Mi van, ha az egész kudarcba fullad? Mi lesz akkor, ha már ott leszek a megvalósulás határán és pont akkor közbejön valami? Vagy valaki ellopja tőlem az álmomat, vagy én szabotálom azt? Jobban járok, ha továbbra is az álmovilágomban őrzöm az álmomat.*” Szinte már-már te magad is elhiszed, hogy jobb az neked úgy, ha kint tartod az álmodat, mert így, amikor van egy pár perced saját magadra, akkor egyszerűen továbbra is csak nyugodtan álmodozhatsz az álmaidról, ahelyett, hogy megélnéd őket.

De ebben az Új Korszakban, az Új Energiában ez többé már nem működik. Nem fog működni.

Vagy engedd el az álmokat, vagy pedig hozd őket haza! Gratulálok a saját szobádhoz! Nem bánod, ha beugrom hozzád és meglátogatlak? (kisebb nevetés) Csak, hogy köszönjek neked.

Akkor jó. Következő. Mit tudtal meg, mit éltél meg az álmaiddal kapcsolatosan ebben az elmúlt hónapban? És egyébként ez egy nagyon jó álom hónap volt. Sok oka van ennek - asztrológiai, aztán ott voltam én is és más dolgok miatt is - szóval ez egy kitűnő hónap volt az álmok megélésére. Igen?

TERRY: Azon dolgoztam, hogy behozzam a szinte korlátlan bőségről szóló álmat és konkrétan azt tettem, hogy vannak könyveim...

ADAMUS: Meg kell, hogy állítsalak. Miért *szinte* korlátlan bőség? (kisebb nevetés)

TERRY: Húúú...

ADAMUS: Ez elég korlátozottan hangzik. Tényleg. (nevetés)

TERRY: Ez egy jó kérdés.

ADAMUS: Igen.

TERRY: Igen, de...

ADAMUS: Miért nem korlátlan bőség?

TERRY: És ahhoz, hogy ez megtörténhessen, vettem pár könyvet és...

ADAMUS: Az enyémet?

TERRY: Warren Buffett-ét.

ADAMUS: A bőség tanfolyamomat?

TERRY: Tudod, megvettem...

ADAMUS: Kedvelem én Warren Buffett-et?

TERRY: Megvettem Gal könyvét is, amit itt lett bemutatva, de azt akarja, hogy rengeteg dolgot megtegyünk.

ADAMUS: Igen, igen.

TERRY: Ezért csak az első fejezetig jutottam.

ADAMUS: Pedig annyira édes. És pont itt is van. (nevetés)

TERRY: Ó, tetszik a könyve. Nagyon tetszik.

ADAMUS: Na, ezek azok a kínos pillanatok!

TERRY: Őszintén mondom, hogy tetszik a könyve és majd elvégzem a benne leírtakat előbb-utóbb.

ADAMUS: Igen.

TERRY: De könnyebb...

ADAMUS: És mi volt a könyv címe? Olcsó kis reklámra ad ez most alkalmat. (valaki bekiabál: - Tudatos Bőség)

Tudatos Bőség? Megváltoztattad a címet?! (Adamus nevet)

TERRY: Tudatos pénz.

ADAMUS: Látjátok már, hogy mit kell kibírnom? Tudatos pénz. Kérném a mikrofont egy pillanatra!

TERRY: Tehát igen, megvettem a könyvet.

ADAMUS: Add át a mikrofont Patriciának légy szíves, hogy...

PATRICIA: Bőség?! Pénz!

ADAMUS: Pénz! Pénz!

LINDA: Állj fel!

ADAMUS: Pénz.

LINDA: Állj fel! Érezni akarunk!

ADAMUS: Mi a címe a te kedves könyvednek?

PATRICIA: Tudatos pénz.

ADAMUS: Pontosan.

PATRICIA: És köszönöm a támogatásodat...

ADAMUS: Igen.

PATRICIA: ... amiről Vicki biztosít, mert felvette nekem videóra.

ADAMUS: Jó.

PATRICIA: Köszönöm. A legnagyobb példányszámban eladott könyv a novemberi Shaumbra bemutató óta! (a közönség tapsol)

ADAMUS: A Shaumbra körében.

PATRICIA: Köszönöm.

ADAMUS: Jó.

PATRICIA: Elmondhatom az álmomat?

ADAMUS: Persze, de előbb engedd meg, hogy Terry befejezze!

LINDA: Igen, vissza fogunk rád térni.

ADAMUS: Jó.

TERRY: Szóval, tetszett nekem ez a Tudatos Bőség könyv és csak javasolnám..... (nevetés)..Tudatos Pénz könyv.

ADAMUS: Hol a kamera? Látjátok, mit kell kibírnom?! Imádom ezeket az embereket, de...! Gyerünk! Tudatos pénz.

TERRY: Fel kellene szalagra venni ezt a Tudatos pénz könyvet!

ADAMUS: Igen.

TERRY: De tényleg... szerintem ebben a mai világban nehéz sort keríteni az olvasásra és mindenki folyton az autóban ül és vezet.

ADAMUS: Jó ötlet!

TERRY: Ezért aztán...

ADAMUS: Persze Adamus narrációjával! (nevetés)

TERRY: Abszolút! Abszolút!

ADAMUS: Jó. És akkor mire jöttél rá?

TERRY: Rendben. Megpróbáltam túllépni az ellenállásomon a légzéssel, miközben Warren Buffett a saját élet stílusáról beszél, ami sokunk számára elképzelhetetlen, vagy legalábbis számomra. Beszél arról is, hogy honnan jött, elmeséli az egész életét és azt is, hogy sikerül jó cégekre szert tennie. Ugyanaz van benne, mint a te könyvedben. Az érdeklő, hogyan találhat jó cégeket és azokba fektet bele.

ADAMUS: És mi az, amire rájöttél?

TERRY: Elkezdtem egyre komfortosabban érezni magam ezzel az egésszel, hogy tényleg, most azonnal belekezdhetek és befektethetek és behozhatom a bőséget.

ADAMUS: Na, akkor gyere fel a színpadra Terry! (Adamus és a közönség nevet) Ez a vendég dilemmája. (Terry előre megy)

Akkor Terry, kezdjük is rögtön azzal, hogy elárulom neked, hogy először is, a szabadság egy hozzáállás. Ennyi az egész. És nyugodtan felcserélheted egymással a szabadság, a felemelkedés és a megvilágosodás szavakat. Mind ugyanazt jelenti. Szabadnak, megvilágosodottnak és felemelkedettnek kell lenned! Ez mind ugyanazt jelenti. Ezek hozzáállások. Ennyi az egész és nem több. Ide képtelenek vagytok tanulmányokkal eljutni. Megtapasztalhatjátok az ide vezető utakat, de tanulmányok útján nem tudtok erre szert tenni. Ez egy hozzáállás, egy magatartás. A Mesterlét egy hozzáállás. Ennyi az egész. Beszéltünk már erről korábban is. Sétálj úgy, mint egy Mester és hirtelenjében úgy is kezdted érezni magad, mint egy Mester. És akkor a tekinteted is olyan lesz, mint egy Mesteré és a lényeg magjában elkezdted Mesternek érezni magad, mert a lényeg magjában már most is az vagy. Csak ez az egész szarság körbeveszi, leárnyékolja ezt az egészet. Elfelejtetted, hogy Mester vagy.

A Mesterlét, a megvilágosodás egy hozzáállás. Egy hatalmas hozzáállás. (valaki azt mondja: Ó, igen!) Ó, igen! Ó, igen! Hol van Yoham, amikor szükségem lenne rájuk? Már szinte hallom is a dalt, ami meg akar erről születni! A bőség is egy hozzáállás. Akkor nézzük csak, milyen is a te bőséghez való hozzáállásod! Itt a kamera. (Terry bőség pózba vágja magát, a közönség pedig nevet és tapsol)

Igen. Ez egy könnyedség. Egyfajta energetikai öltözék. Megnézed az energetikai ruhásszekrényedet, majd így szólsz: „*Ma bőségben akarok kinézni.*” Majd magadra veszed azt. Itt most ne szó szerint értsétek a mondandómat. Arról beszélek, ahogy reggel felkelsz. Magaddal hordod a bőség hozzáállásodat. És a vicces az, hogy az összes bőség hiányában élő részed ettől vagy elkezd kicsit még fontosabbak érezni magát, vagy pedig eltávozik, kitér az útból.

TERRY: Igen.

ADAMUS: Ez egy választás, de igazából egy hozzáállás. Tehát ez...és meg fogjuk tartani a bőség tanfolyamot - de semmi mást nem fogunk tenni, csak ott fogunk ülni ezzel a hozzáállással végig!

Tudjátok, amikor mi, a Felemelkedett Mesterek találkozunk egymással a saját kis klubunkban - egyébként több klubunk is van - csak üldögélni szoktunk, ezzel a hozzáállással. (Adamus leül a székre ezzel a hozzáállásával - nevetés) Ez egy hozzáállás. Felemelkedett Mester vagyok. (Adamus folytatja a demonstrációt, amit még nagyobb nevetés követ) Ez ennyire egyszerű. Csak ennyi. Hozzáállás.

Akkor most mindannyian álljatok fel és mutassátok meg a bőséghez való hozzáállásotokat! (a közönség feláll) Most akkor mindent vegyetek ki az elmétekből, mert az elme csak azt fogja nektek mondogatni, hogy ez akkor is csak egy újabb nap és egy újabb küzdelem. Akkor következzen a bőség hozzáállás!

Vegyetek egy mély lélegzetet! Ez te vagy. Ott van a lényed magjában! A bőség ott van. Most akkor hozd azt be az arcodba, a tekintetedbe, a testedbe és csak kezdj el mozogni! (A közönség elkezd

mozogni) Igen, ez az! Csak mozogj úgy, mint a bőség! Lazán! Mind korlátlan bőséggel rendelkeztek! Korlátlan bőséggel! Benne vagytok a könnyedségben és a kegyelemben! Csináld Terry! Csak úgy! Ez egy hozzáállás! Hozzáállás. Igen. Jó. Jó. Köszönöm.

És emlékezz erre, akármilyen együgyűnek is látszik. Minek tanulmányoznád azt a sok könyvet Warren Buffett-től, aki egy csodálatos ember, de te nem Warren Buffett vagy. Te Terry vagy!

Akkor most sétálj vissza a székedhez - várj csak egy pillanatra, mindenki üljön le - te pedig sétálj vissza a székedhez a bőség hozzáállásoddal. (Terry és Adamus nevetnek) Már most túl sokat gondolkozol rajta! Azonnal el kellett volna indulnod a széked felé azzal a hozzáállással, hogy „*az enyém ez az egész hely. Aranyon lépkedek, gyémántokon táncolok.*” (Adamus megmutatja) Úgy értem, csak ennyi az egész! Gyerünk Terry!

TERRY: Rendben, akkor ez most egy kicsit kalózos bőség lesz.

ADAMUS: Jó.

TERRY: Mert imádom a kalózokat!

ADAMUS: Na ez az!

TERRY: Arrh!

ADAMUS: Arrh! Arrh!

TERRY: Arany! Arany!

ADAMUS: Köszönöm. Köszönöm, hogy megengeded ezt nekem és mindenkit jól megnevettettél és ez egy jó lecke volt mindenki számára. Jó kis tapasztalás volt. De a lényeg az, hogy a bőség mindössze hozzáállás kérdése, ahogy a Mesterlét is az és az álmaitok is azok. Igen. Kezdj el az álmaiddal sétálni, legyél bennük! Ne odakint őrizgesd őket, hanem legyél bennük itt és most!

Ez egy nagyon természetes, spirituális, univerzális alapelv. Ha úgy teszel, mintha...akkor az is vagy! Ez ennyire egyszerű. Aztán pedig felismered, hogy először is, amit éppen most teszel, az egy remek színjáték, ami rendben van. De nézd csak milyen nagyszerű munkát végzel! És ekkor pedig rájössz, hogy bármit elkezdhetsz eljátszani, amit csak akarsz! Elkezdheted előadni az egészséget, azt, hogy erős vagy. Elkezdheted előadni, hogy világos, tiszta és egyértelmű vagy, mint amikor tényleg tudod, hogy mit akarsz! Elkezdhetsz előadni, színészkedni és ráébredsz, hogy bármikor megváltoztathatod az előadást, amikor csak akarod. Minden nap előadhatsz egy új színdarabot. Ez a szabadság öröme! Bármit előadhatsz, amit csak akarsz - ez az egész egy nagy színjáték! Egy remek színjáték, egy isteni színjáték. És nagyon, de nagyon valódi. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ez kitaláció vagy, hogy hamis. Egyáltalán nem az.

Minden, amit egy Felemelkedett Mester tesz, csak egy színjáték és teszi mindezt a színjáték, vagy az élmény, a tapasztalás vagy csak a létezés kedvéért, mert bármikor, amikor szerepelsz, akkor a létezést nyilvánítod meg, önmagadat fejezed ki. Örömteli módon. Minden alkalommal, amikor csak előadsz és azt visszafogottság, korlátozottság nélkül teszed, akkor az eleinte rögtön előhossa a bizalom dolgát. Képes vagy annyira megbízni magadban, hogy olyat tegyél, amire nem vagy beprogramozva? Képes vagy annyira megbízni magadban, hogy bármit megtehetsz, mert tudod, hogy úgyszólván mindig vissza fogsz térni az Én Vagyok-odhoz? De később majd rájössz: „*Igen. Képes vagyok rá. Tehetek úgy, mintha bőségben élnék. Bármit előadhatok, amit csak akarok és közben végig bennem van az Én Vagyok-ságom. Ezt soha nem fogom elveszíteni.*” És most már szabadon, örömben, az elhagyatottságtól való félelem nélkül, vakmerően előadhatsz bármit, amit csak akarsz.

Fenomenálisan előadhattok bármit, de jelenleg hajlamosak vagytok nagyon, de nagyon szorosan lezárva maradni. Egyetlen egy színjátékot játszottok, de azt már nagyon-nagyon régóta. (nevetés) És ha van valami, amit szeretnétek megtenni, akkor az az, hogy túlléptessetek benneteket azon a régi színdarabotokon! Mi itt nem csak egy kicsikét jobb előadást akarunk. Mi nem ezt a régi darabot

akarjuk egy kicsit leporolni és felújítani! Mi túl akarunk ezen a régi előadáson lépni, keresztül akarunk törni az akadályokon, hogy aztán igazából csak a kifejeződés, a megnyilvánulás lehessetek! Ez az öröm!

Következő. Mit tudtál meg ebben az elmúlt hónapban az álmokról?

PATRICIA: Hát azt, hogy az álmomnak az égvilágon egyértelműen semmi köze sincs a munkámhoz, a küldetésemhez, a célomhoz, vagy semmi ilyesmihez.

ADAMUS: Bravó! Ezért kapsz egy Adamus díjat.

PATRICIA: Ó, köszönöm!

ADAMUS: Igen, igen. (némi taps)

LINDA: Nahát! Mostanában elég szűkmarkú vagy ezekkel a díjakkal. Hónapok óta most adsz először.

ADAMUS: Azért, mert kevés volt belőle.

LINDA: Nem. Van pénz a zsebedben?

PATRICIA: Nekem nem kell pénz.

LINDA: Nem! Én akarom a pénzt! (nevetés) Tényleg?

PATRICIA: Nos, én gyak... gyak... előadom a bőséget.

LINDA: Igen, valóban.

ADAMUS: Igen. Na jó. És pontosan ez a „nekem nincs szükségem pénzre” dolog az, hogy amikor ezt mondd, akkor egy vicces dolog szokott történni. Cauldre belenyúl szépen a zsebébe és csak neked elővesz belőle 1000 won-t.

PATRICIA: Ó!

ADAMUS: Ez won - koreai pénznem.

PATRICIA: Nahát! (Adamus nevet) Korea bank. Köszönöm.

ADAMUS: Akkor kaptál egy Adamus díjat és koreai won-t is.

PATRICIA: Nahát!

LINDA: Mit kapott?

ADAMUS: Nos, úgy körülbelül egy dollár az értéke, de ezer won-t kapott.

PATRICIA: Akkor ez talán azt jelenti, hogy Koreába fogok utazni.

ADAMUS: Talán.

PATRICIA: De nekem nem ez az álmom.

ADAMUS: Igen, szóval akkor...

LINDA: Pedig csodálatos hely.

ADAMUS: ... jól haladsz. Akkor hát mire jöttél rá? Arra, hogy az álom valójában nem a munkáról, nem az erőfeszítésről szól. Elképesztő valóság. Hányan hittétek azt, hogy az álmaidért meg kell dolgozzatok, vagy dolgoznotok kell rajtuk? A munka csak lefoglalja az időt. Csodálatos munka egyébként. De... mi a TE álmod?

PATRICIA: Az én álmom az - és ezzel kapcsolatban lenne egy kérdésem is - mert azt mondtad, hogy a családtagjaimat ne vegyem bele az álomba.

LINDA: Ó!

PATRICIA: Szóval az én álmom az, hogy hosszú ideig éljek - hat hónapig vagy egy évig - akár Franciaországban, akár Svájc francia nyelvű területén és azt akarom, hogy Alain is velem jöjjön, mert szerintem ő sem akarna erre nemet mondani. Vagyis ezt úgy értem...(Alain felhúzza a szemöldökét és Adamus jóízűen nevetni kezd)

ADAMUS: És egyébként ez most videóra lett véve.

PATRICIA: Akkor én most...

ALAIN: Ne beszélj az én nevemben!

PATRICIA: Nem, ez így van, nem nyilatkozhatok az ő nevében, de nyilvánvaló, hogy...

ADAMUS: Akkor ezt itt és most állítsuk le! TE miért akarsz odamenni?

PATRICIA: Hát azért, hogy végre beteljesüljön az a régi vágyam, hogy franciául beszéljek.

ADAMUS: Jó. Jó. Ezt megteheted és ehhez nem kell Alain.

PATRICIA: Tudom.

ADAMUS: Igen.

PATRICIA: Természetesen.

ADAMUS: Igen. De az is megtörténhet, hogy veled megy, amennyiben neki is ez az álma.

PATRICIA: Igen.

ADAMUS: Bár szerintem neki nem ez az álma, ő már tud franciául. (nevetés) Houston, van egy kis problémánk!

PATRICIA: Ó, a nyelvet soha nem árt gyakorolni!

ADAMUS: Vagy inkább Párizs, van egy kis problémánk!

Tehát ez érdekes. Akkor most mindannyian álljunk csak meg itt egy pillanatra - persze Cauldre meg azt mondja, hogy siessek. Azt ígértem neki, hogy ma rövid leszek. Lindával együtt Egyiptomba utaznak és én is ma este 8-kor indulok. És én már 8 óra 1 perckor ott is leszek. Nekem egy percembe kerül, hogy odaérjek. Nekik pedig két teljes napjukba, de....

PATRICIA: Húha!

ADAMUS: Igen. Akkor térjünk csak vissza az előbbi dologra! Hány olyan álmotok van, amit más emberektől tesztek függővé? Nos, tudni akarjátok a százalékot? (valaki beszél: Naná) Valaki kitalálja?

PATRICIA: Sok. 100 %.

ADAMUS: Nos, én 99,9999999%-ot akartam mondani, ami a végtelenbe folytatódik. Szinte mindegyikötöknél ez a helyzet. Ez nem szokatlan, hiszen kommunális helyzetekben nőttetek fel és közösségi életet éltek. Ott a biológiai családok és minden más is. Ezért nagyon is természetes így gondolkodni. Azok közületek, akik párkapcsolatban éltek - amit elkötelezett kapcsolatoknak neveztek - aminek elkötelezettnek kellene lennie (többen nevetnek) - szóval, akik párkapcsolatban éltek - nem, ez jó dolog. (Adamus is nevet)

LINDA: Ha-ha-ha.

ADAMUS: Hirtelenjében azt hiszitek, hogy: „Az én boldogságom a partneremen vagy a gyermekeimen múlik. Tőlük függ.” Na itt szoktatok bajba kerülni. Ez nem a szabadság. Sajnálom. Ők kedves, szeretetteljes lények, legalábbis a legtöbb esetben. Kedves és szerető lények. De

beszéljünk csak akkor most a gyerekeitekről! Kötelezettséget, adósságot, szolgálatot meg hasonló dolgokat érzel velük kapcsolatosan. Te hoztad be őket ebbe a világba, ezért rá kell vened őket arra, hogy a fenébe is, ők ezt értékeljék és becsüljék nagyra benned! Tehát ez az az összefonódás, ami nagyon megnehezíti az álmaid megvalósulását ebben a valóságban. Egy nagyon merész és bátor ember kell ahhoz, hogy valaki a saját álmát álmodja meg saját magáért, saját magának.

És most - ez nagyon hasonlít a felemelkedésre egyébként. Mert a legelső dolog, ami felmerül „*Te jó ég, mi lesz a gyerekeimmel, a férjemmel, a szüleimmel?*” - folytatd a sort - *a munkámmal és minden mással?*” Ezért azonnal elvágod az álmodhoz kapcsolódó életenergiát. És utána meg azt mondd: „*Nos, meg kell várnom, amíg lediplomáznak, vagy amíg valami, akármilyen nem történik.*” És tele vagy megvalósulatlan, beteljesedetlen álmokkal.

Ami a leginkább elképeszt engem és amit nem is igazán értek - igazából értem én - csak provokálalak benneteket - az, hogy ki mondta neked azt, hogy ha megéled az álmaidat, vagy ha megvilágosodsz vagy felemelkedsz, akkor azzal ártasz másoknak? Mert akkor majd egyszeriben csak felrobban a házastársad, vagy a gyerekeid váratlanul apa vagy anya nélkül maradnak - ezt meg honnan szedtétek? Ott él bennetek az a feltevés, hogy ha az álmaid megvalósulnak, akkor azzal mindenkivel kicseszelsz. Érdekes. Bocsánat, hogy félbeszakítottalak, de...

PATRICIA: Megosztottam.

ADAMUS: Jó.

PATRICIA: És nagyon izgalmas számomra a szívem szenvedélyét érezni...

ADAMUS: Igen! Igen!

PATRICIA: ... és kapcsolódni vele.

ADAMUS: Igen.

PATRICIA: Ez nem azt... de egyben mégis... úgy értem, ezt akár már holnap is megtehetném, de a valódi kérdésem az, hogy akkor az univerzum összefog és csodálatosan összeállítja azokat a bámulatos körülményeket, amik ezt megvalósítják... hogy az álmod megvalósulhasson egy gyönyörűségeken, istenien hangszerelve, ahelyett, hogy...

ADAMUS: Az univerzumot ez egy cseppet sem érdekli. Nem ám. És ismerem ezt a kifejezést és tudom, mit értesz alatta, amikor ezt mondd, de TE vagy az, aki hangszereled az univerzumot.

PATRICIA: Hm.

ADAMUS: Te vagy az, aki behívod azokat az energiákat, amik aztán összhangba hozzák magukat a megfelelő... és abban a pillanatban, ahogy meg lesz ez a kis áttörésed a megvilágosodás során, hogy „*Á-ú, ez itt van*” ami nem könnyű, mert sokszor nem akartok szembenézni azzal, hogy ez az egész tőled ered. Sokkal könnyebb mindenért az univerzumot okolni, vádolni. Ez lehetne a következő könyved címe: *Okold az univerzumot!* (kisebb nevetés). Nagy siker lenne. És megírhatnád, mondjuk az egy éves Franciaországban töltött Sabbath-od alatt!

PATRICIA: Hm.

ADAMUS: Ó igen, „Fogd rá az univerzumra!”

PATRICIA: Köszönöm az összes támogatásokat Shaumbra és Adamus!

ADAMUS: Igen, köszönöm.

PATRICIA: Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm. (a közönség tapsol) És még egyet kérnék! Mit tanultál meg, vagy mit tapasztaltál meg az álmaidra vonatkozóan kedves Bonnie?

BONNIE: Szia!

ADAMUS: Milyen csodás a ruhád!

BONNIE: Köszönöm.

ADAMUS: Ünnepies.

BONNIE: Köszönöm.

ADAMUS: Tudatos. Ápolt,

BONNIE: Én a szabadságot akarom.

ADAMUS: Igen. Jó.

BONNIE: De hogyan fogok eljutni oda?

ADAMUS: Á! Ez felvezeti a következő kérdésemet. Köszönöm. Köszönöm. Hogyan...ez a következő kérdésem.

Mi kell a szabadsághoz?

BONNIE: Az, hogy ne kelljen minden nap dolgoznom.

ADAMUS: Nem kell dolgoznod. Miért kellene dolgoznod?

BONNIE: Mert szükségem van a pénzre.

ADAMUS: Nos... segíts ebben nekem! Meg kell dolgoznod a pénzért?

BONNIE: Igen.

ADAMUS: Ez mikor lett kitalálva? (vihog)

BONNIE: Szerintem már nagyon régen.

ADAMUS: Szerintem meg az van Bonnie, hogy ez a hozzáállással kezdődik. Ezt a hozzáállást a neveltetésedből hoztad és az előző életbeli háteredből. „*Dolgozz meg érte! Küzdj érte!*” És ha nem csúszol-mászol térdén állva érte és nem szenvedsz meg érte, akkor szinte még büntudatot és egy kicsit az elismerés hiányát érzed. Akkor ezt most engedjük el itt és most, a megvilágosodás udvarában! Engedjük ezt el! Ez már nem áll jól neked, ellentétben a blúzoddal! Nem áll jól neked.

Itt van tehát benned ez a nagyon mélyen gyökerező hiedelem, ami azt mondja, hogy meg kell érte dolgoznod. És ez nem csak benned van ott, hanem nagyon sokatokban. És most már elengedheted Bonnie. És akkor két dolog történhet. Először is, elkezded élvezni a munkádat, ahelyett, hogy sértettséget éreznél miatta. Másodsorban pedig rájössz, hogy az egyszerűen csak áramlik. Egyszerűen csak bejön. Ez az, amikor az álom beérkezik a valóságodba. Érted?

BONNIE: Ühüm.

ADAMUS: Holnap mit fogsz csinálni?

BONNIE: Dolgozni.

ADAMUS: Dolgozni. Na igen. És utána? Mi kell neked a szabadságodhoz? Mi kell hozzá? És ez a kérdés most mindegyikötöknek szól és Linda máris megy a mikrofonnal. Mi kell hozzá?

Igen, Linda máris viszi a mikrofont.

LAWRENCE: A felfedezés szenvedélye.

ADAMUS: A felfedezés szenvedélye. Jó. Jó. Meg van benned a felfedezés szenvedélye?

LAWRENCE: Igen és az álmat élem. Olyan kapukon megyek keresztül, amik egyszerre csak kitérnek.

ADAMUS: Jó.

LAWRENCE: Egyre több és több a potenciál. Olyan sok minden van, amit meg szeretnék osztani az emberekkel.

ADAMUS: Na-na! Akkor itt most rögtön álljunk is meg! Értem, amit mondasz. Cauldre viszont eléggé megnehezíti a dolgomat itt...

LINDA: Várj! Várj! Sok olyan hölgy van itt, aki tudni szeretné, hogy Lawrence egyedülálló vagy foglalt. (nevetés)

ADAMUS: És ezt miért tőlem kérdezed?

LINDA: Én csak... azt mondta, hogy sok megosztanivalója van. És csak úgy kérdezem.

ADAMUS: Na, igen. Máris megyünk lefelé a nyúl üregébe.

LAWRENCE: Egyedülálló vagyok.

ADAMUS: Egyedülálló vagy, rendben. A telefonszámodat vagy az e-mail címedet is szeretné tudatni mindenkivel?

LINDA: Egyedülálló és szabad vagy?

LAWRENCE: Igen.

LINDA: ÓÓÓÓÓ! Hallottátok?

ADAMUS: Linda társközvetítő szolgáltatása.

LAWRENCE: Én eléggé - hogy is mondjam - a saját...

ADAMUS: Ráérsz ma éjjel?

LAWRENCE: ... a saját felfedezésemben vagyok elmerülve és magamon kívül nem keresek senkit.

ADAMUS: Jó. jó. Szóval sok megosztanivalód van. És azért állítottalak meg, mert - és ezzel most mindegyikötök fel foglak bosszantani - még mindig ott van bennetek ez a dolog, hogy megmentésért a világot. Felejtétek ezt el! Ezt fogom újra meg újra mondani, amíg el nem kezditek megérteni. A megosztás csak a megosztás örömeért történjen, a kifejeződésért, akár egy kis hőrséggel osztod meg magadat éppen, akár egy másik emberrel, vagy éppenséggel egy arkangyallal. És ez nagyszerű. De ne azért akarj bármit is megosztani, hogy megpróbáld megmenteni a világot és tudom, hogy te nem ezt értetted ez alatt, de...

LAWRENCE: Nos, nekem azt mondták... Hallok dolgokat, ami azt mondja, hogy a kollektív tudatosság...

ADAMUS: Álljunk csak meg itt! Meg kell állnunk. Ki mondja ezt neked?

LAWRENCE: Hát, öö... (Adamus nevet). Ó, Kryon! Kryon.

ADAMUS: Kryon.

LAWRENCE: Igen. Rendben.

ADAMUS: Nos, jó. Legalább jó társaságban vagy.

LAWRENCE: Szóval azt mondja nekem, hogy a kollektív tudatnak egy meghatározott része kell ahhoz, hogy...

ADAMUS: Te Kryon-ra figyelsz és nem rám?

LAWRENCE: Hát, én próbálok... figyelek... nyitott vagyok mindenre. És nem ragaszkodom semmihez. (nevetnek)

ADAMUS: És akkor most mit mond neked Kryon? „Fuss, fuss!” (nevetés)

LAWRENCE: Nem, nem! Lényegében ugyanazt, amit te.

ADAMUS: Valóban! (még nagyobb nevetés)

LAWRENCE: Hm..

ADAMUS: Azt akarom, hogy minden hang, amit mindannyian hallotok, a sajátotok legyen! Mi valójában nem beszélünk túl sokat veletek. Tényleg nem. Az emberek viszont azt szeretnék hinni, hogy valami magasabb lény beszélget velük és vezettetést nyújt számukra. Először is, a Felemelkedett Mesterek nem ismerik a válaszokat. Rég kifingtak. Már nagyon régen meghaltak. Nem értik ezt. Egy dolgot mondanak neked csak. Azt fogják neked mondani, hogy engedd meg, vagy azt, hogy „*Szeresd magad!*” Nem fognak belemenni ebbe a szócséplésbe, amit éppen most folytatok veletek. (Adamus nevet) Egyértelműek, tiszták lesznek.

Tehát arra kérlek benneteket, hogy a mai és a következő találkozásunk között ne legyen több olyan, hogy: „*Ők azt mondják nekem.*” Ezt töröljétek a szótáratokból, vagy pedig soha többet ne gyertek ide vissza! Most komolyan beszélek, mert ahova mi tartunk, ott nincs ennek helye! Ők - kik azok az ők?! Ők -sz érintem a tömeget. Ez a Hatalmas Borg-szerű dolog. Ők - ők azok, akik előírják a törvényeket, akik előírják neked, hogy milyen gyorsan vezethetsz. Ők azok, akik előírják számodra, hogy Valentin napkor pirosba kell öltöznöd. Mindig csak Ők. Ők azok, akik előírják számodra, hogy mit gondolhatsz és hogy mit kell tenned. Engedjük el „*őket!*” Nyomon követlek benneteket és imádom ezeket a lehetőségeket, amikor elmondhatom ezeket a dolgokat.

Engedjük el „*őket!*” Csak egy valaki létezik és az te vagy! Vállalj magadért felelősséget! „*Én mondom ezt magamnak, én mondom ezt magamnak. Az a mélyen rezonáló részem az, aki ezt a mélyenszántó tudást megosztja velem, amivel már rendelkezem, csak eddig valamiért leblokkoltam ezt a tudást.*” Ne legyen több „*ők!*”

„*Ők!*” nem kérnek arra, hogy könyveket írj! Ők segítenek neked benne. Amennyiben egyszer úgy döntesz, hogy behozod az álmodat ebbe a valóságba, akkor bizony rengetegen vannak olyanok, akik azért vannak itt, hogy támogassák a királyi méltóságokat, azaz benneteket. De soha nem mondanak olyat, hogy: „*Könyvet kell írnod!*” Először is, van nekik ennél sokkal jobb dolguk! Másodsorban pedig őket ez nem érdekli egészen addig, amíg téged nem kezd érdekelni a dolog. Értitek? Őket ez nem érdekli egészen addig, amíg téged el nem kezd érdekelni a dolog. Nem ők mozgatnak vagy irányítanak benneteket ebben a királyságban. Nem ők mozgatják a szálakat és nem mondanak ilyeneket, hogy: „*Azt akarjuk, hogy ezt és ezt tedd meg!*” Mert ha ez így van nálatok, akkor most azonnal elmehettek. Azonnal véget vethettek ennek, befejezhetitek! És majd gyertek vissza egy másik... most komolyan beszélek. Igen, egyszerűen csak vess véget ennek, mert különben nagyon be fogod magad frusztrálni.

Tovább kell mennünk. Értve vagyok? (bólint) Valóban? Rendben, jó. Jó. Tehát mi kell a szabadsághoz? Csak pár szót mondj, légy mélyenszántó!

LAWRENCE: Hogy csak tegyek és csak létezzek.

ADAMUS: Csak létezz! És mégis ez alatt mit értesz?

LAWRENCE: Emberi létezőként. (kicsit elneveti magát)

ADAMUS: Na, ezen akkor egy kicsikét lendüljünk túl! (Adamus nevet)

LAWRENCE: Kövessem a szenvedélyemet.

ADAMUS: Követni a szenvedélyedet.

LAWRENCE: Csak követni a szenvedélyemet aggodalmak és félelmek nélkül.

ADAMUS: Aggodalmak nélkül. Jó. Ez tetszik.

Még egy párat kérnék! Mi kell a szabadsághoz? És most ezt nem magam miatt kérdezem, hanem miattatok. Mi kell hozzá?

MARIANNE: Számomra szerintem csak annyi, hogy... csak szeressem magam, mert rájöttem, hogy egyetlen álmom sem tehet boldoggá, amennyiben nem szeretem saját magamat.

ADAMUS: Igen. Jó. Jó. Kitűnő! És akkor most fel kell tennem neked azt a kérdést, hogy szereted magad?

MARIANNE: Hát ez folyamatban van, mert tudod, múlt hónapban tényleg felfedeztem, hogy mindenem meg van, amit csak akarok. Igazából nincsenek álmaim. Odakint vannak, de mégsem vagyok boldog. Ezért...

LINDA: Hm.

ADAMUS: Hm.

MARIANNE: És már régóta így van ez az életemben.

ADAMUS: Igen. Igen.

MARIANNE: Tehát azt akarom, hogy tudod, igazán...

ADAMUS: Tehát folyamatban van önmagad szeretete. Ezen dolgozol. És mit tehet az ember ennek a folyamatnak a részeként?

MARIANNE: Lélegezhet! (kisebb nevetgélés)

ADAMUS: Jó. És még ezen kívül?

MARIANNE: Először is azt, hogy elhallgattatja a saját elméjét.

ADAMUS: Köszönöm.

MARIANNE: Mert az elmém egyfolytában csak ugyanazokat a köröket futja újra meg újra és mindenféle dolgokkal traktál.

ADAMUS: Igen, igen. És hogyan hallgattatja el valaki az elméjét?

MARIANNE: Légzéssel! (mind a ketten nevetnek)

ADAMUS: És még? És még? Elhallgattatod az elmédet, lélegzel, de...

MARIANNE: Többet beengedek a lelkemből, az Én Vagyok Jelenléteemből, hogy ő kerüljön előtérbe.

ADAMUS: Igen.

MARIANNE: És...

ADAMUS: Igen. Akkor majd én összefoglalom. Ez valójában a bizalomról szól, mert az elme sohasem bízik. Soha, de soha. Amikor lélegzel, amikor belemész a bizalomba, teljesen mindegy, hogy miről van szó, de belemész a feltétel nélküli bizalomba... sokat beszélünk a bizalomról. Ez egyáltalán nem új téma. De legtöbbször csak a feltételekhez kötött bizalom van meg. „Egy kicsit belemártom az egyik lábamat a vízbe.” De én itt most a teljesen tágra nyitott bizalomról beszélek.

MARIANNE: Pontosan. És tudod, az egyetlen alkalom, amikor tényleg, igazán boldog voltam, az

akkor volt, amikor teljesen meg tudtam bízni és teljesen kapcsolódtam magamhoz.

ADAMUS: Igen.

MARIANNE: És bizonyos okból kifolyólag ebben az elmúlt pár hónapban csak... lényegében rengeteg sok régi aspektus tűnt fel a színen és most megpróbálom integrálni azokat a régi aspektusokat.

ADAMUS: Ezt fel fogjuk használni az álmokról szóló megbeszélésünk folytatásaként. Tehát belépsz a bizalom terébe és elkezded jól érezni magad. Elkezded egyensúlyban érezni magad és akkor a dolgok elkezdenek megtörténni.

És ekkor, ebben a valóságban rögtön az történik, hogy mások elkezdik azt támadni. És nem csak te támadod azt meg, hanem mások is elkezdik azt támadni. „*Neked elment az eszed. Megőrültél. Mégis mit csinálsz? Viselkedj úgy, mint mi, többiek. Mi a baj veled?*” - ismeritek ezt - „*Miért kell neked annyira másnak lenned?*” Erre készüljete fel! Erre fel kell készülnötök. A legtöbben nagyon érzékenyek vagytok arra, hogy más emberek mit gondolnak rólatok. Ezért aztán ha elkezdenek támadni, hogyan fogod tudni megtartani az egyensúlyodat?

MARIANNE: Én arra jöttem rá, hogy a fő támadás a saját elméből érkezik.

ADAMUS: Igen.

MARIANNE: És nem hallgatok arra, amit az elmém mond nekem, mert arra sem hallgatok, amit mások mondanak nekem. De az, hogy ne hallgassak a saját elmémre, nos, az időnként elég trükkös tud lenni.

ADAMUS: Na, igen. Jó. Akkor össze szeretném ezt most foglalni. A munka folyamatban van - hogyan tudunk ezen túllépni, mert máskülönben ez az egész rettenetesen sokáig el fog húzódni.

MARIANNE: Mostanában arra jöttem rá, hogy ez az egész csak annyi, hogy hozok egy választást és néha a választás pontosan ott van az orrom előtt és csak meg kell tennem azt a lépést. És most azt látom, hogy odáig jutottam, hogy nem tudom megtenni azt a lépést úgy, hogy közben megőrizzem az egyensúlyomat és a középpontomat.

ADAMUS: És most mindegyikötökkel szeretném, ha túllépnénk ezeken a lépéseken is, mert tudjátok az egyik lépés a következő lépéshez vezet, majd megint egy következő lépéshez és ez elhitei az emberrel, hogy haladást ért el. Pedig az igazság az, hogy csak sok lépést tett meg. Amennyiben szereted ezeket a lépéseket, lépcsőfokokat, az rendben van. De ebben az Új Korszakban szeretnék ezen is áttörni. Ne legyen több lépés, hanem most már tényleg törjünk át azon a kristály plafonon!

Jó. Még egyet! Mi kell ehhez? Mi kell a megvilágosodáshoz?

LINDA H: Fel fogok állni, mert általában nem szoktam ezt tenni. De most itt fogok állni és elmondom, hogy...volt egy pár dolog ebben a hónapban, ami a frászt hozta rám, de...

ADAMUS: Az jó.

LINDA H: De ez... nem tudom, hogy ezek álmok voltak-e, de hogy manifesztálódtak, az biztos.

ADAMUS: Igen.

LINDA H: Lett egy kapcsolatom valakivel, akivel kapcsolatban nem is tudtam, hogy ez választás volt-e, mert annyira kedves volt, hogy erre még csak nem is gondoltam és most itt van és valóságos és ez mindaz, amit akartam és eddig nem is tudtam, hogy ezt akarom.

Manifesztáltam egy kapcsolatot - nos, elég nagy a családjunk és minden évben a család egyik tagja tart egy családi összejövetelt és az idén nekem kellett ezt megtartanom.

ADAMUS: Ühüm.

LINDA H: 75 főből áll a szűk családjunk.

ADAMUS: Drága Linda, mi volt a kérdésem?

LINDA H: (szünetet tart)

ADAMUS: Látjátok, mi történik?

LINDA H: Ők... igen. Nem tudták ezt befogadni. Azt mondtam: „*Én vagyok a nagy teremtő...*”

ADAMUS: Linda!

LINDA H: Én ezt meg tudom teremteni és erre ők...

ADAMUS: Mi volt a kérdés?

LINDA H: ... nem akarták azt megtenni.

ADAMUS: A kérdés!

LINDA H: Ők...

ADAMUS: Mi kell az áttöréshez? Mi kell a megvilágosodáshoz? És te csodálatos példát mutatsz a történet mesélésre.

LINDA H: Oké.

ADAMUS: Mi kell hozzá? Legyél nagyon egyértelmű!

LINDA H: Nos, akkor én nem értem... az utolsó dolog, ami történt, az egy másik kapcsolat, amiről nem is tudtam, hogy azt akarom, vagy hogy szükségem lenne rá és most itt van.

ADAMUS: Igen.

LINDA H: Jó, ha most történetet mesélek, de én nem tudom...

ADAMUS: Látod, mi történik?

LINDA H: ... másképpen elmagyarázni.

ADAMUS: Nem, nem. Tudod te, hogy mi történik. Én most nem akarom ezzel elvenni a te élményedet, de ahova mi tartunk ebben a Megvilágosodás Királyi Udvarában, ez egyben a tisztaságról, a világosságról és az egyértelműségről is szól.

Mi kell neked ehhez Linda? Egy szó. Mi az, ami áttörést fog okozni a megvilágosodásodra, a szabadságodra vonatkozóan? Nem vagy szabad. Igazából jelenleg egyikőtök sem teljesen szabad. Közeledtek hozzá. Lépéseket teszteltek. Folyamatban van a munka. De mi kell ehhez az áttöréshez? És ez közvetlenül kapcsolódik az álmokról szóló megbeszélésünkhöz. Ott van a szabadságról szóló álmotok, de ez most még csak egy álom. Nincs jelen az életedben. *Mi kell ahhoz, hogy az meg is valósuljon?* És ez nem valaki vagy valami másról szól. Linda, ott állsz a határán. Ott van már a nyelvéd hegyén. Mi kell ehhez?

(Linda szünetet tart)

Tisztaság, egyértelműség Linda. Világosság.

Tisztaság, egyértelműség Shaumbra. Világosság.

Látjátok, olyan könnyen jönnek az elterelések. Olyan könnyű belefolyjni a történetekbe és a problémákba. Pedig csak a tisztaság, a tisztánlátás kell hozzá. Egyébként a tisztaság is egy hozzáállás. Tényleg az. Pont úgy, ahogy a Mesterlét is az. És ahogy a felemelkedés és a megvilágosodás is az. Tisztaság. Tisztaság, világosság az álmaiddal kapcsolatosan. Tisztaság és

egyértelműség a választásaiddal kapcsolatosan. Tisztaság az Én Vagyok-kal kapcsolatosan.

Folyton mindenhol ezt látjuk - itt is és a tanfolyamainkon is - az elterelést. Elindultok nyulakat, entitásokat levadászni, üldözőbe veszitek őket. „Ők azt mondták nekem.” Nem mondták azt neked és ha mégis, akkor ne gyere ide vissza! Ez ennyire egyszerű. Kemény, de egyszerű.

Nem fogunk ebbe az egészbe belemenni! Ez a tisztaságról szól, a tiszta, kristályos Én Vagyok-ról - mert ez az álom az, ami szintén bejövőben van.

A Lélek álma

Drága barátaim, ez a ti fizikai testetek jelenleg éppen arra készíti fel magát, hogy befogadja Önmagad, a Lelked, az Én Vagyok-ságod valódi kristályos természetét. Ez az álom. Persze van sok más álmotok is, amit meg akartok tenni és élni, de a lélek igazi, valódi álma vagy igaz vágya az, hogy jelen legyen, megtestesüljön. Hogy jelen legyen ebben a megtestesülésben. És többé már ne két helyen, vagy ezer helyen vagy tízezer helyen legyen egyszerre. Hanem, hogy újra egyben, együtt legyen. És ez a tisztaság. Megtestesíteni ezt a kristályt - és amikor a kristály szót használom, akkor nem a kövekről beszélek - a kristály szó alatt a tisztaságot, az áttetszőséget értem. Tehát a léleknek ez a kristályos természete az, ami most készülődik a bejövételre.

Az álom. Az ijesztő álom, mert mindig is ezt kerestétek. Mindig is ez volt a munka folyamatának a tárgya sok-sok életem keresztül, ahogy ezt Marianne mondaná. Erről folytattatok tanulmányokat. Ott voltatok az egyházakban. Ti teremtettétek meg az egyházakat. A misztikus közösségek, a titkos szervezetek és minden egyéb tagjai voltatok. De egy bizonyos értelemben, azok lépések voltak az út során és talán még szükségesek is voltak a tapasztalás érdekében. De itt az ideje, hogy befejezzük a lépéseket!

Ez a te tested Linda, Roy és Edith és mindannyian, ez a te tested jelenleg arra készül, hogy befogadja magába az Én Vagyok-ot. Ez egy valódi kristály struktúra, ami eddig még nem volt jelen a fizikaiban és most beérkezőben van. És szüksége van a tisztaságra. Szüksége van a hozzáállásra. Szüksége van az álomra, mert ez mind közül a legnagyobb és leggyönyörűbb álom. Ez a lélek álma - hogy egyben legyen és jelen legyen itt, a fizikai tapasztaláson belül, hogy egyszerre legyen emberi és isteni és többé már ne legyen külön, hanem végre együtt legyen itt, ebben a valóságban önmaga összes részével. Ez a lélek vágya és most éreztetek ebbe bele, abba, hogy a lélek önmagában akar lenni. A lélek magában akar lenni.

A lélek megteremtette ezt az aspektust, aki majd előremegy és beleveti magát az emberi tapasztalásba, még mielőtt a teljessége is bejönne ide. És ennek az emberi aspektusnak nagyfokú szabad akaratot és szabadságot adott, aki sok-sok életet leélt itt a Földön. De voltak olyan időszakok, amikor a Lélek felülírta vagy felülszabályozta az ember dolgait. Nagyon, de nagyon hosszú vonalat adott az embernek. És ez az ember maga a Lélek, de a Lélek a maga briliánságában nem küldte el önmaga egészét saját magán belülre rögtön, hanem azt mondta: „Ahhoz, hogy megismerjem és szeressem magam, teljesen beleméremülök önmagamba. És ebben a pillanatban, ez az aspektus, a Léleknek ez a töredéke előrement az emberi tapasztalásba, hogy kikövesse az utat, hogy utat vágjon, vagy hogy beállítsa a frekvenciákat annak érdekében, hogy végül a teljes Én Vagyok jelen lehessen önmagán belül.”

Ez a tested, ez az elme, amivel dolgozol, ez AZ A Létidő, ez az az edény, ez az a jármű, amelyikbe a Lélek bele fog jönni. De nem fogja ide beeröltetni vagy beerőszakolni magát. Képtelen erőszakkal belépni saját magába. Ezért türelmesen vár addig, amíg önmagának ez az emberi része készen nem áll erre és nem rendelkezik a tisztasággal, a hozzáállással és amíg nem hajlandó befogadni őt ebbe a fizikai testbe.

Te magad vagy a Lélek, ugyanakkor viszont a Léleknek csak egy árnyéka vagy. A Lélek ebben a

pillanatban most azt mondja: „Paul, én itt vagyok. Én te vagyok, te pedig én vagyok. Valójában nem létezik elkülönültség, de én olyan fantasztikusan okos voltam, hogy létrehoztalak téged Paul, hogy te menj előre, mielőtt az egész Paul bejönne ide.” És így folytatja: „De Paul, én szeretlek téged, hiszen szeretem magamat, ezért addig fogok várni, amíg készen nem fogsz állni. Még ha úgyszólván fog tűnni, hogy elvesztél, vagy eltévedtél, amiről tudom, hogy nem fog megtörténni, akkor is meg fogom várni, amíg Te erre készen fogsz állni. És ez azért van így Paul, mert amikor azt mondod, hogy készen állsz, onnan fogom tudni, hogy készen állok.”

Nincs helyünk az elterelésekre, nincs itt hely „másoknak”, nem kellene „ők”. Nincs helyünk vagy türelmünk már a lépésekhez. Nincs időnk a terelésekre. Ez most van. Itt és most. Pont. A Lélek készen áll a bejövételre.

PAUL: Készen állok.

ADAMUS: Be akar jönni ide, ebbe a testbe, ebbe a létezőbe, ebbe a tapasztalásba. Ezért felteszem a kérdést drága ember Paul, mi kell ehhez neked? Mi kell ehhez? Ezért is beszélünk az álmokról. Ez a Lélek álma és egyben az ember álma is. Mi kell neked ehhez?

Azt mondtam, hogy szabaduljatok meg az összes többi álmotoktól! Azok eltörpülnek ehhez képest. Elterelések voltak. Csak pazarolták az energiát és az időmet! Szabaduljatok meg tőlük! Engedjétek el őket! Csak az igaz álmokat hagyjátok meg, a Lélek és az ember álmát! A Paul álmot, vagy a Joanne álmot vagy a Terry álmot, vagyis a Te álmodat! Ez egy bámulatos dinamika, ami itt és most éppen történik. És drága Linda, a Lélek be akar jönni ebbe a testbe és ehhez tisztának kell lenned magaddal kapcsolatosan.

Elég volt a történetekből! Itt, ebben a királyi udvarban nincs helye a sztorizásnak! Csak a megéléseknek... csak a valóságoknak. Ennyi.

Vegyünk egy mély lélegzetet! Egy mély lélegzetet!

Mi is történt itt most? Elhagytam a kávémat. Mi történt itt az előbb? Valaki? Valami nagyon érdekes dolog történt itt most. Igen.

ELIZABETH: Éreztem egy váltást.

ADAMUS: Igen. Egy óriási váltást.

ELIZABETH: Igen.

ADAMUS: Miért?

ELIZABETH: Abban a térben tartózkodtam, ahol megengedtem magamnak azt, hogy érezzek és közben ne gondolkozzam, szóval csak érzek és csak legyek.

ADAMUS: Jó. Korábban nagyon sok volt a pattogó energia. Ez szándékos volt, hogy jött-ment a mikrofon, sok volt az elmés gondolat, sok volt az érzem és ez az egész mind egy elterelés volt. De ezt ti is tudtátok. Ott mélyen, legbelül kivétel nélkül mindannyian tudtátok ezt. És ti voltatok azok - nem pedig ők, hanem ti - akik azt kérdeztétek: „Hova tart ez az egész? Mi ez?!” Mert tudjátok, ez egy bizonyos fokig kielégíti az elmét, mert így megkapja a maga kis zűrzavarát. Mozgásba lendült és megkapta a maga nyugtalanságát és ezt nagyon szereti. De volt valami mélyebb, ami azt mondta: „Haladjunk már!” És mindegyikötököt arra használtalak és Lindát külön is, hogy legyünk már valódiak, igazak! Szóval köszönöm Linda. Jó. (a közönség tapsol)

Akkor menjünk tovább! Ó! Soha nincs elég idő! Lépünk tovább!

Itt van ez az álom - az álom - és arra kérlek most, hogy érezted ebbe bele, mert ez most annyira sűrű - a Lélek álma, hogy végre önmagában lehessen. Ez az Én Vagyok és ez itt történik a fizikai valóságban. Miért? Mert ez olyan baromi kemény. (Adamus nevet) Mert ez annyira valóságos. Nem éteri. Nem légies. És ha itt megtörténhet, akkor meg is történik.

Fura módon a Léleknek, az Én Vagyok-nak volt néhány korábbi tapasztalása is arról, hogy beleolvad önmagába. Szinte olyan ez, mint egy újraegyesülés, mint egy mély belemerülés önmagába és egy összeolvadás saját magával, ha ez egyáltalán mond nektek valamit. De ez nem itt történt, hanem a más birodalmakban, a nem-fizikai, éteri birodalmakban.

És volt némi kétsége, mondhatnátok ezt emberi fogalmakkal, vagy inkább egy nem teljesen kielégítő érzése a Léleknek az Én Vagyok-ba belépés kapcsán és azt mondta: „*Arra van szükségem... tényleg arra van szükségem, hogy ezt érezzem. Tényleg szükségem van erre, hogy ez egy hatalmas élmény legyen és ne csak ilyen pihe-puha tapasztalás.*” És most itt vagy Lélek, a saját tapasztalásodban. Itt vagy és ha fogod ezt az életet, ezt a testet, ezt a személyiséget, amivel rendelkezél és kikristályosítod, akkor gyere be Lélek teljesen ebbe a testbe, hogy teljes megelégedettséget érezz. Kétség nélkül. Ez volt az. A lélek belemerül önmagába.

Tehát ez az álom, hogy bent legyen, a Lélek álma és az emlékezés álma, hogy visszatérj a teljes énedhez, a teljes tudatodhoz - ami az ember álma - és ez egy hatalmas álom. Ez egy ijesztő álom, mert mi lesz, ha nem fog működni? Mi lesz, ha kudarcként fogod megélni? Hú! Nem fogod kudarcként megélni? De mi van, ha mégis?

JEFFREY: Nem számít.

ADAMUS: Na igen, nem számít. Jó válasz. Kapsz érte egy Adamus díjat. Linda, adj egy Adamus díjat Jeffrey-nek.

Nem számít, mégpedig azért, mert amit te kudarcnak gondolsz, az honnan is származik? (a közönség válaszol: Az elméből) Az elméből és igazából a múltbéli tapasztalásaidból, mert az azt mondja: „*Ó, tudod, ebben az életemben kudarcba fulladtam. Hányszor is vallottál már kudarcot?*”

LINDA: Ó!

ADAMUS: Tehát az elme állítja fel ezt az egész kudarc dolgot. És ez nem számít, mert ezek mindössze emberi gondolatok. De amikor az Isteni színre lép... amikor színre lép az Isteni, akkor ott nincs olyan dolog, hogy siker vagy kudarc. Akkor csak tapasztalás, megélés létezik. Akkor nincs jó vagy rossz, helyes vagy téves.

Vegyünk egy mély lélegzetet! Kifutunk az időből. Hm.

Túllépve a régi pszichológián

Akkor most egy kicsit valami olyanról szeretnék beszélni veletek, ami szorosan kapcsolódik ehhez az egészhez. Ezt innentől bele fogjuk ebbe szőni. Ez az, amiről Jean és Cauldre beszélt éppen valamelyik este telefonon, ami azért történt, mert mi mindannyian erről beszéltünk tudatilag álom állapotunkban.

Az embereknek problémáik vannak. Na igen. (Adamus és a közönség nevet) Ez egy nagyon mélyenszántó Mesteri bölcsesség. Igen. Csak állj meg az utcasarkon, vagy a repülőtéren egy kis időre és csak mondogass ilyeneket: „*Igen, az embereknek problémáik vannak.*” Azt fogják hinni, hogy elképesztően bölcs vagy, már amennyiben jól adod elő. „*Az embereknek - ami azt jelenti, hogy „nem nekem” - az embereknek problémáik vannak.*”

Az embereknek problémáik vannak. Más emberek kezelni próbálják őket, de ez nem működik túl jól, sőt, ez napról-napra egyre kevésbé működik. Ezt hívják pszichológiának vagy pszichiátriának. Továbbá gyógyszerészetnek. Jobb élet a kémiaiával. De ez nem igaz. Tablettákat adnak a dolgok kezelésére, mert a régi pszichológia nem működik. A régi pszichológia az elmére épül. Az elmére épül és egy bizonyos szintig a múltból alkotott igen szűk nézőponton. Nem hajlandó számításba venni az elmúlt életeteket. Nem hajlandó számításba venni a Lelket, amire nem is számítok, hogy valaha is számításba fogja venni, de a lényeg az, hogy nagyon szűk körülményeket vesz számításba

és nagyon, rettenetesen mentális. Ezért aztán nem is működik valami jól. Nem működőképes és ez az egész összefügg az álmok témakörével.

Amikor ott vannak a pszichológiai problémák, az egészre az elme fókusza vetül és óriási elme folyamatok, feldolgozások zajlanak. El tudjátok ezt képzelni? Az elme nagyon okos egészen egy határig. Folyton köröket és köröket és köröket futkos és úgy érzi, hogy mivel lépéseket tesz, haladásra tesz szert, hiszen folyton dolgozik a dolgokon. De közben az elme végig nevet magában és azt mondja: „*Na, jól meghülyítettem, most aztán róhatja a köröket!*” Az elme imádja az aktivitást. Miért? Mert ettől érzi életben magát. Olyan, mint egy állandóan bekapcsolva lévő számítógép, ami folyton dolgozik. És ha ki tud köpülni gondolatokat és érzelmeket, akkor érzi úgy, hogy a munkáját végzi.

A pszichológia az elmére épül és a legtöbb esetben az érzelmekre. De az érzelmek is az elméből származnak. Az elme - ahogy ezt már egy pár tanfolyamunkon megtárgyaltuk - az érzések, a tudatosság és a tudat... a tudat... olcsó pótszereként állítja elő az érzelmeket.

És amikor az elme belekeveredik az álmokba, akkor nagyon összezavarodik és elkezd üldözőbe venni azokat az álmokat. És így az álmok soha nem válhatnak valóra. Az szokott történni, hogy az álomnak egy apró kis morzsája valahogy beérkezik a valóságba nagy ritkán... csak annyi, hogy az további álmódózásra késztesen valahol máshol. De ezek az álmok nem valósulnak meg. Nem jönnek be ide.

Amikor valaki mély pszichológiai problémákkal küszködik - akkor össze van zavarodva, fogalma sincs, hogy mihez kezdjen, az érzelmek és a gondolatok mocsarában dagonyázik és már nem tudja ezeket az érzelmeket és gondolatokat szétválogatni - akkor elmegy egy pszichológushoz vagy egy pszichiáterhez és olyankor mi szokott történni? Belekezednek egy mentális maszturbációba, egy kölcsönös maszturbációba egymással és elkezdik a folyamatokat. És ez egyfajta megkönnyebbülést nyújt, mivel: „*Ó, végre már történik valami, ami szétszedi ezt a zűrzavart!*” - de valójában ez nem történik meg. Tényleg nem.

De olyan is előfordul, hogy valaki egy bizonyos fokú megkönnyebbülésre tesz szert a terápia során, de én azt mondom erre, hogy ez nem a terápiának köszönhető, hanem a személynek vagy a Léleknek, vagy nevezhető ezt tetszésed szerint, aki végül azt mondja: „*Belefáradtam ebbe a játszmába. Nem érdekel, hogy mit mond a pszichológus. Visszaviszem magam az egyensúlyi állapotomba.*”

A pszichológiának ez a manapság gyakorlott egész játéka - elképesztően, szélsőségesen mentális. Mi ezen túlléphetünk és ezt saját magatokkal kell kezdenetek. Mindig saját magaddal kell kezdened, mert ha magadon kezded, akkor nem kell egy szószéken állva ezt hangoztatnod, erről prédikálnod. Egyszerűen csak kisugárod, kivilágítod azt magadból.

Az új pszichológiát én úgy nevezném, hogy - dobpergést kérnék - (a közönség elkezd a lábával dobolni) Ó, igen, köszönöm, köszönöm - Együttérző pszichológia.

Együttérző pszichológia. Ezt tettük a legutóbbi DreamWalk-unk alkalmával. Visszamentünk a hallgató életének egy korábbi szakaszába, amikor 18 vagy 24 éves volt - és szándékosan választottam ezt az életkort - és meglátogattuk. Nem azért, hogy nekilássunk a feldolgozásnak, nem azért, hogy kiderítsük, hogy ki tett neked rosszat, vagy, hogy te kinek okoztál rosszat - ez egy alapvető probléma a mentális pszichológiában - hanem egyszerűen visszamentünk, hogy meglátogassuk az Ént. Visszamentünk, hogy meglátogassuk és nem azért mentünk vissza, hogy bármit is tegyünk, nem próbáltunk semmit megjavítani vagy rendbehozni, nem próbáltuk sajnálatot sem érezni. Hatalmas különbség van a sajnálat és az együttérzés között. Az együttérzés volt az, ami képes volt visszavinni abba az időkeretbe, 20 vagy harminc évvel ezelőtre, amikor is egy incidens történt veled.

És egyébként ez mindig érdekes, hogy ahogy azt mondom, hogy: Térj vissza oda, amikor 18 vagy 24 éves voltál, a legtöbbször azt mesélik az emberek, hogy: „*Visszatértem abba az eseménybe, amit egyébként soha nem választottam volna és egyszeriben csak ott találtam magam.*” Ez érdekes. Kíváncsi lennék, hogy ez miért van. Azért, mert ezen nem gondolkoztál és mert valószínűleg fontosabb volt és nagyobb befolyást gyakorolt rád, mint az, amin annyit gondolkoztál és feldolgoztál.

Tehát visszatérsz, hogy meglátogasd. Mit csinálsz a látogatás alatt? Nos, egyszerűen csak együttérző vagy. Az együttérzés egyet jelent az elfogadással. És közel sem azt jelenti, hogy: „*Te szegény, szerencsétlen. Nézd, mi történt veled!*” Ez a mentális pszichológia, ami tényleg rettenetesen... egy ponton túl még káros is lehet. Cauldre most vissza akarja tartani a szavaimat, de akkor is kimondom őket. Nekem ez nem tetszik. Egy ponton ez nagyon, de nagyon ártalmas már. Tudom, hogy vannak, akik ezzel vitába szállnának és azt mondanák: „*Nem, ez tényleg segít. Az emberek eljönnek a rendelőbe, majd leülnek és elkezdenek beszélni a problémáikról és visszatérnek a gyerekkorukba.*” Valóban? És szerinted ez segít? Mert ez csak egy rakás újrafeldolgozás. Olyan ez, mint amikor újra felmelegíted a régi dolgokat és ez nagyon mentális. Ebben egy szikrányi együttérzés sincs. Ez érzelmes és mentális, de nincs benne igazi, valódi együttérzés.

Az együttérző pszichológia az, amikor meglátogatod a saját 8 éves kori énedet az Én Vagyok-ból, aki jelenleg vagy. Innen visszamész és meglátogatod a 8 éves önmagadat. Egy szót sem kell szólnod ahhoz a 8 éves gyerekhez. Egyszerűen csak ott vagy. Semmit sem próbálsz helyrehozni vagy megjavítani. Nem ébresztesz benne hamis reményeket és nem teszel neki hamis ígéretek. Semmit sem teszel, mindössze jelen vagy. Egyszerűen csak ott vagy.

Képzeld csak el... vagy a fenébe is, csináljuk ezt most meg! Jó.

Együttérző pszichológia

Vegyünk egy mély lélegzetet! Vegyünk egy jó, mély lélegzetet és ehhez most nem kérünk zenét John! Csak vegyetek egy jó, mély lélegzetet!

Itt vagy most, jelen vagy és éppen összekapcsolódnál készülsz a kristály lényeddel. Jelen vagy itt ezen a Shoud-on, akár itt vagy Coal Creek Canyonban személyesen, akár nézel minket, akár egy későbbi időpontban nézed vagy olvasod ezt. A testedben vagy. Érzékeled, érzed a dolgokat.

(szünet)

Ez egészen elképesztő, hogy mennyire el kell tereljelek benneteket és mennyit kell beszéljek nektek ahhoz, hogy képesek legyetek megengedni önmagatokat.

Itt vagy te, tudatos és éber létezőként és most hirtelen megengeded magadnak, hogy kiterjedj. A kiterjedés alatt nem azt értem, hogy elhagyod a testedet. Ez nem asztrál utazás. Nincs több testből való kimenetel, nincs több testelhagyás. Most már minden a testedbe és a testeden keresztül érkezik be. És kiterjedünk. A test kiterjedhet, hiszen csak energia... amit a tudat vezérel.

Így a test, a létező, az Én Vagyok kiterjed oda, amikor körülbelül 8 éves voltál.

(szünet)

És itt vagy most magaddal, a 8 éves éneddel és semmi más nem teszel, csak megfigyelő és éber vagy.

(szünet)

Talán tudatába kerülsz egy történésnek. Talán tudatába kerülsz a 8 éves kori éned érzelmének vagy traumájának. Ez teljesen rendben van. Ó és igen, ezt te is érezni fogod és teljesen rendjén való, hogy érezd az érzelmeit. De nem azért vagy most itt, hogy nekiállj tanácsokat osztogatni...vagy

terápiázni...vagy megreikizni...vagy kristály hangolást végezni rajta. Nem csinálsz semmit. Egyszerűen csak ott vagy.

Sugárzó létezőként ott vagy magaddal.

(szünet)

Meg tudod figyelni és át tudod érezni a történeteket.

(szünet)

De semmit sem próbálsz megváltoztatni. És barátaim, ez az együttérzés. Ez az együttérzés, hogy ott vagy saját magad számára.

Ez az együttérzés, hogy meg tudod engedni, hogy az történjen, ami történik.

Ez az együttérzés, hogy nem ítéled meg azt a helyzetet sem rossznak, se jónak. Egyszerűen csak ott vagy.

(szünet)

Együttérzés. Ez egyszerűen önmagad elfogadása.

És ekkor egy vicces dolog történik. Pontosan ebben a pillanatban ez a 8 éves, aki te vagy, aki éppen most megy keresztül valamin az életedben 8 éves korában... és hirtelen megérez egy Jelenlétet... megérez valamit, amit szeretetnek vagy együttérzésnek hívnak és egyszeriben csak feltámad benne a remény. Már nem érzi magát annyira egyedül és elveszettnek. Ez a 8 éves mindezt nem tudja szavakkal meghatározni. Talán azt hiszi, hogy egy angyal, egy szent, vagy az egyik régi szellemi barátja jött el hozzá, akivel 2 éves korában játszott. A lényeg az, hogy megérez valamit.

És eközben az érzés közben ezen a trauma ponton elkezdnek kioldódni a beragadt, megrekedt energiák. Bármilyen nézőpontból is látta az a 8 éves gyerek azt az eseményt vagy történést, azt magával vitte 20, 30 vagy 40 éves korába is, mert megőrizte az eseményről alkotott látásmódját, nézőpontját - egészen mostanáig. Az együttérzésed - az, hogy képes voltál visszamenni ítékezés nélkül - megérintette ezt a 8 éves énedet. Ettől nem változott meg az események lineáris végkifejlete, de megváltozott a látásmód, a szemlélet, a nézőpont, a szeretet, az együttérzés és a lecke.

Drága barátaim, ez az együttérző pszichológia.

Következő lépés. Itt vagy te, emberként, itt ülsz ebben a székben Coal Creek-ben, vagy éppen nézel minket és annyi éves vagy, amennyi. Veszél egy mély lélegzetet tisztasággal és egyszerűséggel... és lehetővé teszed magadnak, hogy érezz.

(szünet)

Van itt valami. Nem én vagyok az. Nem is „ők” azok. Te vagy az és az együttérző lélek.

(szünet)

Egy páran talán azt mondanák, hogy a jövőből érkezik. Ez nem igazán számít. De itt van, ítékezés nélkül és arra emlékezteti önmagát, vagyis téged, hogy nem vagy egyedül. Itt van egy hatalmas mosollyal az arcán és azt mondja: „*Hát nem bámulatos? Minden jól alakult. Még önmagad ellenére is minden jól alakult. A kétségeid ellenére, a korlátok és a félelmek ellenére is.*”

Na erre az emberi elme azt mondja: „*Igen, de te most honnan jöttél? Milyen messziről érkeztél a jövőből?*” Amire az együttérző Lélek így felel: „*Számít ez? Itt vagyok. Vagyok, Aki Vagyok.*”

(szünet)

Mi kell ehhez? Mi kell a szabadsághoz? Tisztaság és együttérzés.

A szabadságodat nem tudod kiharcolni. A szabadságra nem tudsz szert tenni a jó cselekedeteid által. Gondolkodással sem tudsz eljutni a szabadsághoz. Minél többet gondolkodsz, agyalsz, annál kevésbé vagy szabad. A szabadság az együttérzést jelenti. Te vagy az, aki visszatérsz és meglátogatod a 8 éves énedet. Ez a te lelked, aki most meglátogat téged. Ez egy és ugyanaz. Egy és ugyanaz.

(szünet)

Akkor vegyünk most erre egy mély lélegzetet! És a világitás maradjon lekapcsolva. Máris rátérünk a következő részre.

Szeretnék egy merabh-ot csinálni most, amíg ilyen szépek itt az energiák. Merabh. A merabh egy tudati váltást jelent, ahol csak hátradólsz és megengeded, hogy az megtörténjen. Nem kell rajta gondolkodnod. Nem kell küzdened vele. Hanem egyszerűen csak megengeded.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet és John, kérnék egy kis háttérzenét!

(megszólal a zene: - Diane Arkenstone „Aquaria - A Liquid Blue Trancescape albumáról a „Water Garden” című dal.)

A merabh az, amikor úgy csinálsz, mintha a zenét és engem hallgatnál, de valójában ilyenkor az történik, hogy véget vetsz az összes zűrzavarnak és az együttérzésed helyére kerülsz. Az együttérzés a megengedést jelenti. Az együttérzés az a hozzáállás, ami egy hatalmas mosolyt csal az arcodra. Egy jókora ostoba mosolyt. Ez az együttérzés. És azt mondod: „*Fogalmam sincs miért mosolygok, muszáj, hogy okom legyen rá?*” Ez a hozzáállás.

Tudod, az ember, a test eléggé elfáradt. Hú! Elfáradt. És ezzel mihez kezdesz? A test elfáradt, az ember meg nekiállsz edzeni. Na, erre varrjál gombot! Én még mindig képtelen vagyok ezt megérteni. (Adamus nevet)

A tested fáradt. Öregszik. Ezt nem én mondom, hanem ti. Én csak a ti szavaitokat ismétlem meg. A test kezd sebezhető lenni. Hm, hm. Különösen azoknál, akik úgymond nagyon érzékenyek. Általában egyensúlytalan vagy. Érzékelsz mindent, mindenki mást, csak saját magadat nem. A tested pedig ezáltal mindenki más szemétét magára veszi. Néha ez az, amit akarsz. Magadra veszed mindenki más dolgát és beviszed a testedbe - te birtokló!

Ó, a test. Már azt sem tudja milyen aludni. A test néha fájdalmas.

Megnézem a testetek energiáját. Annyira szorosra van zárva a félelemmel - fél önmagától, ami elég érdekes - de a test tényleg elfáradt - kimerült.

Elég érdekes ez a dinamika, mert annyira erős az akaratod, hogy nem tudott mást tenni, minthogy lemerült, hogy végre állj már le és kezdj el figyelni.

Annyira kemények vagytok, hogy a testeteknek nagyon le kellett merülnie ahhoz, hogy a Lélek álma bejöhessen.

Annak ellenére, hogy a fizikai test kimerült, a te kristály Én Vagyok tested nem az. A lélek tested nem fáradt. Eljön hozzád és telis teli van energiával - korlátlan az energiája. Az ember elfáradhat és a test kimerülhet ugyan, de a lélek soha. A lélek kortalan.

Egy végtelen tartály vagy gyűjtőmedence. A test, a kristály test belép a fizikai testedbe.

Elengedheted a fáradtságot, a betegséget, a fájdalmakat, miközben behívod a kristály testedet.

A kristály test soha nem fárad el, ellentétben a fizikai testeddel. Miért? Mert nincs elméje.

(szünet)

A kristály test tényleg soha nem öregszik meg.

(szünet)

A kristály test óvatosan, szelíden, egy Mester DreamWalker együttérzésével most eljön hozzád.

(szünet)

Az emberi elme, hű, az teljesen össze van zavarodva, önmagába van csavarodva és csak megpróbálja túlélni a napot és megpróbálja megfejteni a dolgokat. Annyira megtöltik a történetek, amik nem mások, mint a tapasztalások rendkívül korlátolt nézőpontjai - vagyis, ez nem az igazság és tele van félelmekkel. Az a szerencsétlen elme olyan, mint egy ijedt kis nyuszi, aki megpróbál keménynek látszani.

(szünet)

Az elme megállás nélkül önmaga köré csavarodik és kétségbeesetten akarja a szabadulást, de nem tudja mi ennek a módja, ezért továbbra is csak egyre szorosabban csavarodik és tekeredik.

Az Isteni Intelligencia egyáltalán nem csavarodik vagy tekeredik. Az Isteni Intelligencia a tisztaság, az egyszerűség és a könnyedség.

Az Isteni Intelligenciának nem kell mindent tudnia, mert az Én Vagyok-on belül tudja, hogy mindent tud, amire szüksége van.

Miközben az emberi elme össze van zavarodva, ide-oda száguldozik és kétségbeesetten keresi a válaszokat, az Isteni Elme belép.

(szünet)

Az Isteni Elme belép ebbe a valóságba és megszabadítja az emberi elmét a feszültségtől, a szürkéségtől, a zűrzavartól és ezt hatalmas örömmel teszi. És bámulatos együttérzéssel. Csak annyira van szüksége, hogy egy pillanatra maradj csendben.

Az Isteni Intelligencia kristálytiszt. Meg vannak a maga struktúrái, de ezek mindig szabadok, folyékonyak. És ez lehetővé teszi a tapasztalásait, de soha nem ragad beléjük. Az Isteni Elme eljön hozzád ezalatt a DreamWalk alatt, merabh alatt...és csodálkozik. Azon csodálkozik, hogy amikor az emberi elme nagyon elfárad, akkor egyszerűen csak megengedővé válik. Amikor az emberi elme felhagy azzal, hogy körökre csavarja, pörgesse magát, körökben futkorásson, akkor megengedővé válik.

(szünet)

Jelen van. És nem valahol máshol van éppen. Ez nem egy távoli, messzi álom. Ez itt van. És most akkor, mi kell ehhez?

Együttérzés.

(szünet)

Egy mély lélegzet és együttérzés... továbbá tisztaság, áttetszőség.

(szünet)

Az emberi szív - amit az érzéseidnek neveznél - a szív sokféleképpen elárulva, becsapva érzi magát, mint akin átgázoltak, akinek a reményeit mások megcsönkítették, mint akit kifosztottak, megloptak. Az emberi szív úgy érzi, mások erőszakot követtek el rajta, amit gyakran saját maga ellen is elkövetett. Pedig annyira azt szeretné... annyira azt szeretné tudatni veled is,és mindenki mással is, hogy ismerjék meg az ő gyengédségét, szeretetét, az élet iránti vágyát. De mégis úgy érzi, hogy minden egyes alkalommal, amikor megnyílik, akkor megtámadják. Ezért az emberi szív lezáródott... becsukódott... elnémult... elszomorodott...

(szünet)

Az Én Vagyok az isteni szív. Tiszta. Friss. Vadonatúj. Nem ismeri az árulást, a becsapást és soha nem is fogja azt megismerni. Nem ismeri a kifosztottság, a meglöpöttség és az erőszak érzését és soha, de soha nem is fogja azt megismerni.

Az emberi szív pedig nagyon-nagyon szeretné érezni a szeretetet és a valódi megnyílást, nyitottságot.

És az Isteni Szívvel karöltve, ezt újra érezheti.

Az Én Vagyok, az ő Isteni Szívével, Isteni Intelligenciájával, a kristály testével tiszta, energiával teli és makulátlan, szennyezetlen, érintetlen. És örökké tiszta, makulátlan és energiával teli marad. És most eljön hozzád ebben a DreamWalk-ban, ebben a Merabh-ban. Nem számít, honnan érkezik, az idők kezdetéből, vagy valahonnan a jövőből. Nem számít, hogy került ide, csak az a lényeg, hogy itt van.

Nem számít, mit gondolsz magadról, hogy méltó vagy-e rá, vagy hogy készen állsz-e. Ő tudja, hogy igen.

(szünet)

Vegyél egy mély lélegzetet és itt most a Valódi Éneddel történő csodálatos újrakapcsolódással - mondd, mi kell ehhez?

Még több szenvedés, még több kudarc, még több fáradtság, még több álmatlan éjszaka, még több rossz tapasztalás kell? Nem kellene. Most már egy Új Korszakban vagyunk. Egy új hozzáállást birtokolunk. Nem kellene.

(szünet)

Nem kellene még több küzdelmet vagy szenvedést megélned. És amikor így minden hónapban összejövünk, csak arról kellene beszélgetnünk, hogy milyen sok mindent megengedtél és lehetővé tettél magadnak és nem arról, hogy milyen nehézségeken mentél keresztül.

Mély lélegzet...

Eljöttél, hogy meglátogasd magad a múltból, a jelenből, a jövőből és a Mostból. A Kristály Éned eljött, hogy megtestesülhessen benned, hogy belépjen ebbe az elfáradt, kimerült testbe, ebbe az összezavarodott elmébe és ebbe az összetört, megtört szívbe, hogy visszatérj az Én Vagyok-hoz.

(szünet)

Mi kell ehhez? Csak ez az egyszerűség. Ennyi. Semmi több.

Akkor most közösen vegyünk egy mély lélegzetet!

(szünet)

Gyengéden, finoman engeddd meg magadnak, hogy Hazatérj!

Ez gondolkozással nem fog menni.

Ne csak álmodozz már erről! Ne tartsd őt kint valahol máshol!

Ez ilyen egyszerű. Tényleg az.

Sok munkánk van, sok móka vár ránk. Innentől kezdve őrizzük meg ezt a tisztaságot és együttérzést!

Néha, amikor így összejövünk egymással, kicsit nyílt, provokatív és eszméletlenül sármos tudok lenni. (kisebb nevetés) Amikor így összejövünk egymással, akkor szeretem a makyo-t makyo-nak nevezni. De ezt ti kértétek tőlem, mert már belefáradtatok az újabb spirituális lépésekre. Akkor ne tegyünk több lépést!

Vegyünk egy mély lélegzetet és kapcsoljátok fel a fényeket, de továbbra is maradjunk nagyon gyengédek. Szeretnék valamit elújságotni nektek és majd lélegezni is fogunk, ahogy kifelé megyünk ebből a Shoud-ból.

Vegyünk egy jó mély lélegzetet!

Egyébként, ez a te lelked elképesztő nagy együttérzése. A Lélek meglátogat téged a múltból, a jelenből, a jövőből és a Most-ból. És ez nagyon is valóságos, igaz. Ne kezdjétek most ezen gondolkodni, bár tudom, úgymint ezt fogjátok tenni. Amikor majd hazamentek, azt mondjátok majd: „Újra megpróbálom ezt megcsinálni.” Pedig ez csak a megengedésről szól. A megengedésről.

Tehát, miközben az álmokról beszélünk... most már leállíthatjátok ezt a pihe-puha zenét! (nevetés)

A Szabadság álma

Most, hogy az álmokról beszélgetünk, szeretnék megemlíteni még egy dolgot - hisz az álmoknak elképesztő sok szintje létezik. És én itt most a szabadság álmaról beszélek. Arról az álomról, amikor az Én Vagyok megtestesül az ő kristály lényével és az ő biológiai lényével, az isteni intelligenciájával és az elmével és ez mind egyé válik, egy testté lényegül. A szabadságod álmaról beszélek. A Te szabadságodról.

Érdekes. A Föld jelenleg rendkívül érdekes. Jó pár éve beszélgetünk már a szabadságról veletek. A kérdés még most is aktuális. Az emberek tényleg készen állnak a szabadságra? Vagy mindössze egy kicsit jobb életet akarnak, egy kicsikével többet az éppen csak, hogy elégnél?

Ez egy jó kérdés és láthatjátok, hogy szerte az egész világon ez a konfliktus játszódik le éppen mindenhol, Egyiptomtól kezdve az Egyesült Államokon át, Dél-Amerikában és mindenhol máshol is. Valójában ez az egész dinamika, ami mindenhol kijátszódik az egész világban, a szabadságról szól. A vallás szabadságról, a szexuális szabadságról, a szív és a lélek szabadságáról, annak szabadságáról, hogy férfi légy vagy nő, az Én Vagyok szabadságáról.

Ha azt akarjátok kérdezni, hogy mi a probléma a világgal, vagy mi kihívás? És hogy látjuk ezt a mi nézőpontunkból? A Föld jelenleg ezen a szabadság dolgon megy keresztül. És létezik egy emberi csoport, akik havonta egyszer összegyűlnek a Királyi Udvarban és azt mondják: „Igen, én a szabadságot választom!” De aztán elkezdik szembetalálni magukat ennek kihívásaival, akadályozó tényezőivel az út mentén, de mindezek ellenére mégis ott ég bennük ez a szabadság utáni égető szenvedély.

És lenne itt még valami. Na igen, ma rövid voltam. Még egy dolog.

Fénylő Szabad Világbank

Van valami, amit úgy hívtok - nem én, hanem ti - hogy St.Germain World Trust (St.Germain VilágAlap) Ó! St.Germain World Trust. Sok történet kering erről és van benne egy bizonyos fokú igazság is. Lényegében... ennek szó szerinti neve nem a St.Germain World Trust. Pedig szép lenne, ugye? De nem így van. Vannak egy páran, akik így hívják. El tudjátok hinni, hogy vannak olyan emberek, akik az én jó hangzású nevemet szeretik használni? Hm.

Szóval ez az egész egy bizonyos szintig igaz, mert én is része voltam annak a csoportnak, aki megalapított egy - hogyan is nevezitek ti ezt? - egy bőség bankot. Ennek a valódi neve az Illuminated Free World Bank. (Világító/Fénylő Szabad Világbank) Mit is takar ez a név? Azt, hogy valamikor nagyon régen én és ti és még sokan mások, fogtuk a földi kristályokat, az értékes drágaköveket, gyémántokat, zafirokat, rubinköveket és smaragdokat, amik gyönyörűséges drágakövek - és azt mondtuk: „Akkor most szó szerint el fogjuk rejtetni ezeket az ékköveket a Föld

belsejébe, annak nagyon jól védett üregeibe, barlangjaiba. Belehelyezzük ezeket a Föld rejtekébe, mert - attól eltekintve, hogy csodálatosan szépek - nagyon sok energetikai jellemzővel bírnak. És így biztonságba helyeztük ezeket a rendkívül értékes kristály drágaköveket sok-sok különböző rejtekhelyen. Vannak köztük olyanok is, amik nem is erről a bolygóról valók, hanem valahonnan a Teremtés más helyeiről és egészen káprázatosak.”

Tehát eltároltuk ezeket az ékköveket a világ minden táján található üregekbe vagy barlangokba és azt mondtuk, hogy ha eljön a megfelelő idő, akkor majd leföldelő mechanizmusként fogjuk őket használni a multidimenzionális energiák behozatalához. És amikor ez bekövetkezik, akkor jön el a nagy bőség, a korlátlan bőség energiája azok számára, akik erre készen állnak és akik hajlandóak és képesek ezt kezelni. Azok számára, akik integrálták a saját Kristálytisza Én Vagyok-ságukat, vagy legalább elkezdték a testükbe való behozatal folyamatát. Ez nem azoknak lett tervezve, akik csak nagyszerűbb, jobb és gazdagabb emberek akarnak lenni. Ez nem fog azok számára működni - és ezt most nagyon komolyan megerősítem még egyszer!!! - nem fog azoknál működni, aki csak nagyobb emberi vagyona akar szert tenni. Csak azok számára fog működni, akik behozzák a saját Kristálytisza tudatukat és számukra ez elérhető lesz.

És ezt nyugodtan nevezhetitek korlátlan, végtelen ellátásnak. Ez bámulatos, hogy mennyi sok energia kapcsolódik ehhez! És elérhető azok számára, akik úgy érzik, hogy készen állnak ennek kezelésére és van egy projektjük.

És ez a projekt ugye nem igazán csak arról szól, hogy kifizessz a kifizetetlen számláidat! (nevetés) A projekt az, amikor meg akarsz teremteni valamit. Amikor el akarod kezdeni behozni az álmaidat ide, ebbe a valóságba és ehhez így be tudod hozni a bőséget. Ez elérhető lesz. Nem kell emiatt egy bizottság elé járulnod. Nincsenek bankárok. És a legjobb dolog ezzel az Illuminated Alappal az, hogy annyit vehetsz ki belőle, amennyit csak akarsz. Hát nem csodálatos? Nincsenek hitelek. Semmilyen. Nincsenek bizottságok, akik elutasítanak. Bemész és kiveszel onnan annyit, amennyit csak akarsz. És a legszebb az egészben az, hogy soha nem kell visszafizetned.

Tudom, ez mind mesésen hangzik. Az egész internet hirtelen felfénylett ettől az egésztől. Ó, már írónak is az email-ek. De azok, akik nem állnak készen az álmaik behozatalára, integrálására, az Én Vagyok Jelenlétük behozatalára - náluk ez nem fog működni. Először is, nem fogják megtalálni a helyet. Másodsorban pedig, még ha meg is találnák, az ezzel társuló, kapcsolódó energiák az úgynevezett gyengeségeiket fogják felerősíteni az erősségeik helyett. És a szó szoros értelmében ellenük fog dolgozni.

Erről még többet fogunk beszélni a következő találkozásonk alkalmával, mert azt mondtam Cauldrenek, hogy ma rövidre fogom a mondandómat. És ez az egész már most elérhető számotokra. És már szinte hallom is a 9.000 kérdéseket. „És ez akkor készpénzben, vagy csekken fog megérkezni? (nevetés) És alá fogja írni az Illuminated Free World Bank, hogy hitelesítse?”

LINDA: Kinek kell e-mailt küldenünk?

ADAMUS: Hogy kinek kell e-mailt küldenöd? Igen. Linda. (nevetés)

Akkor hadd mondjak el pár dolgot. Bemész és annyit veszel ki onnan, amennyit csak akarsz, mindenféle kötelezettség nélkül. Nincs kamat. Nem kell visszafizetned. De fel kell használnod! Kezdened kell vele valamit! Tened kell vele valamit a saját álmaid - és nem valaki más álmának a - megvalósulása érdekében! Nem azért van, hogy megmentsd a világot! Ha arra akarod használni, akkor nem fog működni! Ez a TIÉD. Ez egy ajándék neked és csakis kizárólag neked és jó sok van belőle mindenkinek. De nem arra való, hogy másokat akarj vele megformálni, alakítani.

Emlékezzetek inntől kezdve az együttérző pszichológiára! Ez az életedben szereplő emberekre is ugyanúgy vonatkozik, legyél egy kicsit együttérző velük.

Az ezzel kapcsolódó energiákat az Arkangyalok támogatják. Az Arkangyalok mondhatni,

ideiglenesen megtelepedtek az Új Földön. 144.000-en, mind egyszerre. Miért? Ilyen most történt meg első ízben az Ark Rendjének a megalapítása óta. Miért vannak ott mindannyian? Mit csinálnak ott?

Mert megértik az Új Föld és a Régi Föld között lévő egyensúlyt - és erről majd legközelebb fogunk beszélni - arról, hogy mi is történik és mik a dinamikák. Segítenek a kettő közötti híd megépítésében. Egy körívet képeznek. Ők képezik a hidat a kettő között. Segítik, támogatják és egyensúlyban tartják a kivéteiteket. Csapatot alkotva segítik egyensúlyban tartani és mozgatni az energiákat számotokra és a projektjeitek számára.

Igazából ez az Ark Rendje, ami ugye az összes Arkangyalból áll - lényegében szinte újra megteremti magát, lemásolja magát az Új Föld Rendjeként. Nem ők az Új Világrend, hanem az Új Föld Rendje. Ez nem egy összeesküvés elmélet. Hanem egy támogató mechanizmus.

És menet közben elképzelhető, hogy egy páran e-mailt vagy információt fogtok kapni erről az úgynevezett St.Germain World Trust-ról. És ez részben igaz is. Létezik egy nagyon régi befektetés, ami már jó ideje gyarapszik, de ez nem a bankban lévő arany. Ezek szó szerint kristályok, értékes drágakövek, amik a Föld mélyén rejtőznek. Nem azért lettek a Föld mélyére elrejtve, hogy ez visszafogja az embereket abban, hogy el akarják azt lopni, bár nagyon rosszul sülné el számukra, ha mégis megpróbálkoznának vele, hanem azért vannak a Föld mélyén, mert onnan sugároznak, továbbá így tudják magukhoz vonzani az interdimenzionális energiákat.

Nagyon sok e-mail kering mostanában erről a St.Germain Worl Trust-ról és azt mondják, hogy majd ez fog neked segíteni a számláid és az adósságaid kifizetésében. Ez nektek St.Germain-esen hangzik? (a közönség válasza: Nem!) Nem. Nem. Mi nem csak... látjátok, ma rövid vagyok - nem alamizsnaként osztogatjuk itt a pénzt, mert először is, ismerjük mi egymást. Nos, én ismerlek benneteket. Ha most teljesen váratlanul kapnál egy hatalmas összeget az adósságaid kifizetésére, akkor mit tennél? (valaki beszél: Felrobbantanám!) Azonnal visszatérnél az adóssághoz. (kisebb nevetés)

SART: A szemednek hinnél!

ADAMUS: Igen, a szemednek hinnél és visszatérnél az adósságba. Ismeritek a régi történetet arról, hogy mi történne akkor, ha a gazdagok összes pénzét elvonnák és mindet odaadnák a szegényeknek? Két éven belül minden visszarendeződne, a gazdagok visszaszereznék a pénzüket. Ez egy *hozzáállás*. Ez egy hozzáállás, akár gazdag, akár szegény valaki.

Tehát ez az Alap, ez a Illumináló/Fénylő Alap - és nehogy valaki a szájára vegye nekem az Illuminátusról szóló nyamvadt összeesküvés elméleteket (nevetés) - ez illumináló, azaz fénylő, világító, sugárzó. És elérhető.

Akkor a mostani és a következő összejövetelünk között azt kérdezem tőled: Mik az álmaid? Elég bátor és merész vagy ahhoz, hogy behozd őket ide, ebbe a valóságba? Mert most már energetikai támogatást kapsz hozzá. Ez egy kicsit ijesztő. Könnyebb az álmokat valahol messze, kint tartani, valahol máshol, de drága barátaim, vegyünk egy mély lélegzetet, mert most már eljött ennek az ideje!

És amikor az álmaidon és az Illumináló/Fénylő Szabad Világbankon gondolkozol majd - ez az az energia, ami támogatni fogja az álmaid megvalósulását - és talán kissé megrémülsz és elkezdesz majd azon gondolkozni, hogy: „*Jaj, nem is tudom, mit álmodjak és mi lesz, ha elcseszem az egészséget?*” Na, ennél a pontnál állj meg egy pillanatra, vegyél egy mély lélegzetet és emlékezz arra, hogy minden jól van a teremtés egészében!

Köszönöm és találkozunk jövő hónapban! Köszönöm. Köszönöm.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)